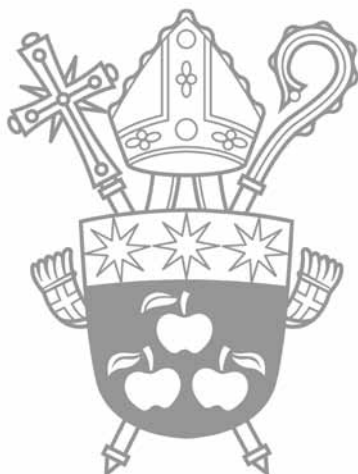

K míru je třeba větší odvahy než k válce

(...) Svět je dědictví, které jsme dostali od svých předků, ale je také výpůjčkou našich dětí, které jsou unaveny a umdlévají v důsledku konfliktů a touží po úsvitu pokoje, dětí, které nás žádají, abychom strhli zdi nepřátelství a vydali se cestou dialogu a pokoje, aby triumfovaly láska a přátelství.

(...) K nastolení míru je třeba od-

vahy mnohem více než k rozpoutání války. Je zapotřebí odvahy, abychom souhlasili se setkáním a odmítali střet, přitakali dialogu a odmítli násilí, přitakali vyjednávání a odložili nevraživost; přitakali smlouvám a odmítli provokace; přitakali upřímnosti a odmítli dvojakost. K tomu všemu je zapotřebí odvahy, velké síly ducha.

Pokračování na 3. straně.

Katolické dny v bavorském Řeznu

Stavět mosty s Kristem, motto, které provázelo již 99. německé katolické dny konající se od 28. května do 1. června u našich bavorských sousedů, nebylo jen symbolem. Cílem tradičního pořadatele – laického, Centrálního komitétu německých katolíků (ZdK), bylo pozvat do města na Dunaji katolíky z Česka a společně slavit, diskutovat, vzdělávat se, poznávat se. Záměr pořadatele byl znatelný nejen v bohatém programu s řadou česko-německých témat, ale i hojnou účastí českých biskupů, kněží, církevních organizací, dobrovolníků pomáhajících při organizaci, ale především věřících. Znít to až neuvěřitelně, že Řezno zaplnilo na 48 tisíc účastníků slavicích Nanebevstoupení Páně, z čehož 517 jich přijelo z České republiky. O významu akce vypovídá i účast spolkového prezidenta Joachima Gaucka, který mj. navštívil i stánek Junge Aktion Ackermann-Gemeinde a spolkové kancléřky Angely Merkelové. Účast na Katolických dnech – stejně jako v minulých letech – nabídlo široké veřejnosti Sdružení Ackermann-Gemeinde z Prahy, jehož nabídky využilo 37 zájemců z celého Česka, chtějící prožít celý program katolických dnů. Krom jednotlivců se zájezdu účastnila i skupina studentů z Biskupského gymnázia v Ostravě.

Ministr kultury Daniel Herman se ve stánku Ackermann-Gemeinde setkal s českými i německými účastníky Katolických dnů.

Více jak šestisetstránkový tištěný program nabídl pro každého něco: bohoslužby, diskuse, přednášky, výstavy, meditace, pouť i možnost navštívit mnoho desítek stánků prezentujících laické i oficiální katolické organizace z celého Německa a tentokrát i z Česka. O česká témata a české hosty v programu se z větší části postarala Ackermann-Gemeinde, která účastníkům v rámci Katolických dnů nabídla 8 diskusních setkání, 4 výstavy a bohoslužbu celebrouvanou světícím biskupem z Erfurtu Dr. Reinhardem Haukem a koncelebrovanou královéhradeckým biskupem Dr. Janem Vokálem a Prof. Tomášem Halíkem, kteří se též zapojili do programu. Oficiálního zahájení i svou aktivní účastí se Ka-

Do Řezna zavítal i administrátor českobudějovické diecéze Mons. Adolf Pintíř.

Po páteční německo-české bohoslužbě v kostele sv. Antonína byla příležitost i pro přátelské setkání Čechů a Němců, duchovních a laiků.

tolických dnů zúčastnil i ministr kultury České republiky a předseda spolku Sdružení Ackermann-Gemeinde Mgr. Daniel Herman a primas český Dominik kardinál Duka. Výjimečného přijetí se v Řeznu dostalo biskupu Františku Radkovskému, zastupující Řeznu partnerskou, plzeňskou diecézi. Dalšími předními hosty z Čech byl PhDr. Vladimír Špidla z Masarykovy demokratické akademie a Mgr. Ondřej Matějka ze spolku Antikomplex.

Katolické dny však nepřilákaly jen zájemce z Česka, městem zněla i slovenština ...

O světovosti a širokém společenství, které se v Řeznu sešlo, hovoří i „sázka“ Junge Aktion Ackermann-Gemeinde, jejímž členům se za tři dny podařilo nashromáždit překlad slov Bůh, kostel a most do více jak 33 jazyků.

Závěrečná nedělní bohoslužba, které se účastnilo přes 20 tis. věřících, nesla důležité poselství. V roce 2016 se 100. Katolické dny konají v Lipsku. Budou nejen jubilejní, ale díky poloze druhé saské metropole i zajisté s významnou českou a polskou účastí.

Jan Heinzl, SAG

Pouť do německého Neukirchenu

V sobotu 31. 5. jsme vyjeli autobusem s otcem Tomasem van Zvrem na pouť do sousedního Bavorska, abychom se spolu s německými i českými poutníky zúčastnili „Německých katolických dnů“, které se po několika desetiletích vrátily do bavorského Regensburgu a jiných měst tohoto regionu, mimo jiné právě do Neukirchen b. hl. Blut.

V tamějším františkánském kostele je milostná soška Panny Marie, která sem byla ukryta a původně pochází k chodské Loučimě. Proto byli také velmi zvaní poutníci z Česka.

Slavnostní mše sv. se konala ve velmi přátelské atmosféře a plzeňský biskup František Radkovský sám tlumočil německého spolubratra-biskupa. Kostel byl zaplněný již dlouho před začátkem mše, takže jsme usedli na připravené lavice před obrazovku na nádvoříčku.

Po mši sv. jsme byli pozváni na společné občerstvení do velké františkánské zahrady. Malá děvčata pomáhala svým rodičům v obsluze a nabízela housky se salámem nebo sladké dobroty. Mnozí ochutnali tradiční německou překapávanou kávu, ale k dispozici byla i voda nebo pivo.

Naše skupina, vedená PhDr. Horpeniakem, se pak vydala na prohlídku „Muzea sv. poutí“ se zajímavou a rozsáhlou expozicí. Měli jsme odborný výklad stejně jako v autobuse, ve kterém nám PhDr. Horpeniak celou historii milostné sošky Panny Marie převyprávěl.

Poté jsme vypravili k prostorné kapličky nedaleko odsud, kterou kdysi na vlastní náklady nechala vystavět zdejší ošetřovatelka. Kaple stojí v nadmořské výšce 700 m a pan farář nás po cestě nabádal,

Pokračování na 3. straně obálky.

OBSAH

DĚTSKÉ VIKARIÁTNÍ POUTĚ 2014

Přátelství sv. Kláry a sv. Anežky České	4
Jsmo jedna rodina	5
Rodina v proměnách času	6
Rodina jako společenství	7
Povolání v církvi	8
Rodina jako společenství	9
Rodina putuje	10
Noc kostelů 2014	10
Naděje vzpomínek	11

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Zdravotní péče písecké charity propojuje profesionalitu s duchovním rozměrem	12
Pracovníci charity proškoleni na povodně ..	12
O domácím násilí v T. Svinech, Třeboni a J. Hradci	12
Vzpomínám na dobrodružné začátky	13

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Aby rostla láska v rodině	15
Cesta do Regensburgu na Katholikentag z pohledu DCR	14
DCR připravuje	15
Pouť obláskových laiků do Medjugorje	15

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO MLÁDEŽ

Tak trochu jinak	16
Mediační víkend na Ktiši	16
Animátoři zakončili kurz	16
Pelhřimovský Christ-LIFE	17

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Pozdrav P. Günthera z Káhiry	18
Noc kostelů v Prachaticích	18
Pouť v Milevsku	18
Obláská pouť v Klokotech	19
Duchovní obnova	19
Velká noc na Zdouni	20

PERSONALIA

Radio Proglas	22
Nakladatelství Paulinky	22

Příští číslo

vyjde 21. 7. 2014.

Uzávěrka je 11. 7. 2014.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Poštovní adresa:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá Mons. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Pokračování z 1. strany obálky.

Dějiny nás učí, že pouze naše síly nestačí. Vícekrát jsme byli blízko míru, ale Zlý jej dovedl různými prostředky překazit. Proto jsme tady, protože víme a poznáváme, že potřebujeme pomoc Boží. Nezřikáme se svých odpovědností, ale vyzýváme Boha v úkonu maximální odpovědnosti tváří v tvář svému svědomí a svým národům. Zaslýchli jsme povolání a máme odpovědět. Povolání přerušit spirálu nenávisti a násilí, a přerušit ji slovem „bratře“. Abychom však toto slovo vyslovili, musíme pohlédnout k nebi a rozpoznat v sobě syny jediného Otce.

K Němu se obracím v Duchu Ježíše Krista a prosím o přimluvu Pannu Marii, dceru Svaté země a naši Matku:

Pane, Bože míru, slyš naši modlitbu!

Mnohokrát a dlouhá léta jsme zkoušeli řešit svoje konflikty svými silami a také svými zbraněmi. Tolik nevraživosti a temnot, tolik prolité krve, tolik zmařených životů, tolik pohřbených nadějí... a naše naděje byly marné.

Nyní, Pane, pomoz Ty! Daruj nám pokoj, nauč nás pokoji, doved' nás k pokoji. Otevři naše oči a naše srdce a dej nám odvahu říci: „už nikdy válka“, „válka ničí všechno“. Vliv nám odvahu konat konkrétní gesta vytvářející pokoj.

Pane, Bože Abrahamův a proroků, Bože lásky, který jsi nás stvořil a voláš nás, abychom žili jako bratři, daruj nám sílu být denně tvůrci pokoje, daruj nám schopnost hledět dobrotivě na všechny bratry, které potkáváme na svojí cestě. Uschopni nás slyšet křik svých spoluobčanů, kteří nás žádají, abychom přetvořili svoje zbraně na nástroje míru, naše strachy v důvěru a naše napětí na odpuštění. Uchovej v nás planoucí naději, abychom se s trpělivou vytrvalostí rozhodovali pro dialog a smíření, aby konečně zvítězil pokoj.

Ať jsou z každého srdce odstraněna slova: rozdělení, nenávist a válka.

Pane, odzbroj jazyk i ruce, obnov srdce a mysl, aby slovem, které nás k sobě přivádí, bylo vždycky „bratře“, a stylem našeho života se stal šalom, pokoj a salam! Amen.

*(Z promluvy papeže Františka na setkání s prezidenty Izraele a Palestiny.
Česká sekce Radia Vatikán, přeložil Milan Glaser)*

MODLITBY ZA NOVÉHO BISKUPA

Pro osobní i společnou modlitbu za nového biskupa jsou věřícím doporučeny následující modlitby:

I.

Bože, věčný Pastýři,
ty sám ustavičně řídíš a chráníš svou církev; vyslyš naše prosby a dej, ať se naším novým biskupem stane ten, kdo se Ti líbí svatostí života a bude se o tvůj lid starat s apoštolskou horlivostí a láskou.

Pošli nám, prosíme, takového pastýře, který zná své ovce a dává za ně svůj život. Ty sám, Pane, ukaž, koho sis vyvolil, aby nás jako náš nový biskup učil žít podle evangelia a ukazoval nám cestu k tobě. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

II.

Pane Ježíši Kriste,
svěřujeme Ti jmenování našeho nového biskupa a prosíme, veď mysl Svatého otce i všech, kteří nesou za tuto volbu odpověd-

nost.

Dobrý Pastýři, dej nám takového pastýře, který se Tobě líbí, který tě bude následovat, kamkoli půjdeš, a povede nás skrze tebe k Otci.

Neboť ty jsi živ a vládneš na věky. Amen.

III.

Bože,
Ty víš, jak je lidské myšlení nerozhodné a nejisté;

na přimluvu Panny Marie, Matky Tvého Syna a královny apoštolů, osvécuj mysl Svatého otce a všech, kdo nesou odpovědnost za jmenování našeho nového biskupa: ať poznávají, co se Ti líbí a umí se správně rozhodnout.

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen. Maria, Matko církve, oroduj za nás!

-acebb-

Dětské vikariátní poutě 2014

Vikariát Jindřichův Hradec: „Přátelství sv. Kláry a sv. Anežky České“

Ač jsme začali s přípravami na pouť brzy na jaře, přeci jen jsme o víkendu byly rozechvělé (schválně 2. větu souvětí píšu v ženském rodě, protože se to týkalo hlavně nás, katechetek), jak to všechno dopadne. A dopadlo skvěle – neboť Pán je velký a jak zdůraznil při mši sv. při setkání kněží jindřichohradeckého vikariátu biskup Pavel, na nás se totiž projevuje Boží všemohoucnost.

Ráno 12. května nás v kostele sv. Máří Magdalény v Majdaleně přivítal pan starosta Karel Fürst a Martina Fürstová nám přiblížila zvláštnosti kostela (až si budete prohlížet obraz na stěně lodi, na kterém je zobrazena návštěva Ježíše u farizeje s Máří Magdalénou, nezapomeňte si všimnout divných nohou farizeje vepředu). Při mši sv. P. David v kázání pěkně zdůraznil přátelství světic Kláry a Anežky a vyzdvihl, co je třeba dělat, abychom si je udrželi. Bohoslužbu moc hezky doprovázel malý sbor ze Suchdola s Martinou Kučerovou. A po mši sv. děti rozděleny do tří skupin z celého vikariátu (asi 102 dětí) si ve škole mohly složit origami obálku, zaskákat na skákacím hradu, nebo se občerstvit výbornými buchtami upečenými od Velenic až po Třeboň (za ně všem pekařkám moc děkuje-

me). Okolo půl dvanácté dostala každá skupina od sv. Kláry jeden z dopisů psaných Anežce (dochovaly se čtyři) a prázdný pergamen, na který jsme po cestě skládali dopis, který asi mohla Klára Anežce také napsat. Se čtvrtým dopisem od Kláry běžel kurýr přímo k Anežce.

Jednu skupinu také doprovázeli dva kapucíni a matka představená sestra Klára z Lomce. Po cestě jsme ještě plnili úkoly, např. nasbírali nějaké rostlinky na čaj, nebo si obvázáli ruku či nohu. Každá skupina šla jinou trasou od kostela na Barboru, kde jsme měli u Fürstových na louce nachystané zázemí a upečené buřtíky. Děti ze Suchdola s P. Jaroslavem v roli krále Přemysla Otakara nacvičili scénku o sv. Anežce – jenže ouha, asi po deseti minutách hraní venku nás přerušila průtrž mračen s bouřkou, a tak král pohotově zavelel ke královně Konstancii

(Lenka Spurná): „Milá Konstancie, je čas udělat přestávku.“ A za smíchu všech diváků jsme spěchali se schovat pod přístřešek. Ještě za deště pod přístřeškem jsme adorovali Krista v Nejsvětější svátosti, kterou tam P. David přinesl. Tato chvíle byla pro nás katechetky těžká, když jsme si uvědomily stejně jako v kostele, jak jsou ty děti neznalé – ale Bůh je všemohoucí. Pak

P. David před chalupou Fürstových požehnal sochu sv. Barbory, děti i dospělí dostali pěkné dárečky (vyráběli jsme s několika pomocníky spojené destičky z překližky s obrázky sv. Kláry a Anežky). A pak jsme se rozjeli domů – autobusem, vlakem, auty...

Ať Pán Bůh žehná všem, kteří se o tak pěknou pouť zasloužili.

Iva

1. květnová sobota na Klokotech

V sobotu 3. května již tradičně začal cyklus prvních sobot na Klokotech. Na první pozvání k nám připutoval s několika poutníky P. Jan Hamberger ze Soběslavi.

P. Jan začínal od 16 hod. modlitbou zpívaných Klokotských hodinek, pak následovala modlitba růžence, možnost svátosti smíření a od 17 hodin mše svatá s promluvou, májovou pobožností, požehnáním.

Otec Jan říkal: *Jako Kristus emauzským učedníkům otevíral Písmo, lámal chléb a dával se slovy, tak i my se můžeme setkat právě*

skrze druhého člověka při putování. Vstupujeme do měsíce května, který je zasvěcen Matce Boží, Panně Marii. Zpíváme litanie, ale nezapomínejme na ten krásný čas. Všechno kvete, příroda je v plné kráse. Tak jako příroda, tak i my jsme povoláni k životu. Život je darem, který nám Bůh dává. Matka Boží, kterou si v tomto měsíci připomínáme, je především matkou, která nám dala život. Ptáme se, jaká je moje víra, k čemu je v mém životě, a co přináší do života. Panna Maria je jako

Pokračování na 5. straně.

Vikariát Strakonice: „Jsme jedna rodina“

V sobotu 17. května 2014 se v strakonickém vikariátu konala Dětská vikariátní pouť. V letošním roce jsme vybrali poutní místo u sv. Anny u Kraselova. Název pouti zněl „*Jsme jedna rodina*“ a jejím cílem bylo ukázat dětem, že doma mají svoji rodinu a vzorem pro každou rodinu může být Svatá rodina. Také si měly uvědomit, že do jejich širší rodiny patří všichni lidé, které mají rádi, že patří do rodiny Boží - do farnosti, a pak také, že jako celá církev tvoříme jednu rodinu dětí Božích.

Počasí nám tentokrát moc nepřálo, byla zima, ale protože bylo dobře vybráno místo, tak nám to nevadilo. Pouť začala v 10 hod. mši svatou, kterou celebroval místní farář P. Petr Misař a koncedoval náš vikář P. Jan Löffelmann.

P. Petr řekl něco o poutním místě a potom se věnoval našemu tématu: Rodina. Vysvětloval dětem, že když se staví dům, drží cihly pohromadě malta; nás, abychom tvořili jednu rodinu, spojuje láska. Bez lásky by to nebylo možné. Děti se aktivně zapojily do mše svaté

Pokračování ze 4. strany.

matka radosti, která nás učí skutečné radosti. Smutek znamená život bez Boha. V dnešním evangeliu jsme zaslechli, že emauzští učedníci byli smutní, protože ten, kterému věřili, je mrtev. Zhroutily se jejich představy. Život bez Boha znamená skutečný smutek. Skutečná radost zraje a rodí se skrze utrpení. Člověk pak odkládá povrchní a zbytečné malichernosti, zůstává láska a víra...

Po mši svaté se skupinka asi 10 lidí vydala s P. Mariuszem na pouť ke kapli Dobrá Voda. Cestou se modlila modlitba růžence, která byla zakončena požehnáním na cestu, zapálením svíce a společným fotem poutníků.

Děkujeme hostu P. Janovi za mši svatou a otci Mariuszovi za vedení modlitby. Panně Marii Klokotské pak za počasí a požehnaný sobotní čas.

Marie Kulhánková

– ministranti, přímluvy, atd.

Po mši svaté se děti rozdělily do 4 skupin. Každá skupina dostala jednu barvu, a to červenou, zelenou, modrou a žlutou. V ambitech byla 4 stanoviště. První mělo název „*Moje rodina*“. Děti vyplnily dotazníček, kde uvedly své jméno, bydliště, věk a kdo u nich doma bydlí. Pak si vybraly obrázek Svaté rodiny, který vybarvily; nakonec byl jejich výtvar zažehlen do fólie. Zde si měly uvědomit vzor Svaté rodiny.

Druhé stanoviště bylo nazváno „*Širší rodina*“. Zde se děti učily písničku „*Ruka*“ a „*Za maminku, za tatínka*“. Pomocí písniček si připomněly, že do jejich širší rodiny patří všichni lidé, které mají rádi. Nakonec si mohly půjčit hudební nástroje a svůj zpěv doprovodit. Pro vztah uvnitř širší rodiny může být vzorem vztah Marie k jejím rodičům Jáchymovi a Anně.

Třetí stanoviště se jmenovalo „*Farnost jako rodina*“. Děti dostaly mapu vikariátu, do které zabodly vlaječky na místa, odkud přijíždějí. Na mapě a tabulkách si mohly lépe zapamatovat, jak vypadá náš vikariát a diecéze, kdo je naším farářem, vikářem, biskupem a papežem.

Čtvrté stanoviště bylo „*Církev jako rodina*“. Děti si sedly do kruhu a pomocí lana vytvořily kruh jako zeměkouli. Každé dítě si z klobouku vybralo dvě části puzzle a společně je sestavovaly. Dětem se podařilo poskládat obrázek papeže Františka. Vedoucí skupiny na modelu Vatikánu ukazovala dětem, kde papež sídlí. Pro zpestření si děti vymýšlely různé pozdravy, aby udělaly radost svým kamarádům.

Na děti jsme nezapomněli ani s obědem, všichni přítomní - jak děti, tak dospělí - dostali párky v rohlíku s kečupem nebo s hořčicí. Měly také dostatek pití a spoustu dobrot. Na každém stanovišti pak dostávaly sladkou odměnu.

Ještě aby se mohly děti dostatečně vydovádět, připravili jsme 5 stanovišť sportovních. Na prvním byly různobarevné kužely, vedoucí říkala barvy a děti se musely co nejrychleji přemisťovat podle pokynů. Kdo byl poslední, vypadl ze hry, a ten, kdo zbyl, byl vítězem. Na dalším stanovišti se různými způsoby přeskakovalo nebo podlézalo roztočené lano. Jinde děti házely granátem, na předposledním stanovišti se děti rozdělily do dvou skupin a snažily se s naplněným batohem co nejrychleji proběhnout vytyčenou dráhu. Protože batoh byl těžký, musely ho nést společně. Družstvo, které mělo lepší čas, vyhrálo. Na posledním stanovišti byla na různých místech schovaná slova, která děti po nalezení složily do věty.

Přibližně v 16 hodin skončila naše pouť a všichni jsme se rozjeli do svých domovů.

Marie

Vikariát Tábor: „Rodina v proměnách času“

Letošní pouť byla 19. května zahájena bohoslužbou slova v kostele sv. Petra a Pavla. Soběslavský farář P. Hamberger přivítal nejen všechny děti, ale i dospělé – kněze, katechety, vedoucí skupin, a vyjádřil své přání, abychom společně tento den prožili jako sestry a bratři – jako jedna velká rodina, protože touto poutí si chceme rodinu připomenout. A to nejen tu rodinu, ve které žijeme, ale i rodinu Božích dětí, ve které všichni patříme k sobě, i když se třeba osobně neznáme.

Všechny přítomné přivítal soběslavský starosta Ing. Jindřich Bláha, který vyzdvihl význam rodiny pro dnešní svět. Bohoslužebné texty ze svátku Svaté Rodiny, krátká promluva a prosby, které si děti předem připravily, zdůraznily zaměření této pouti na rodinu.

Po skončení bohoslužby se děti rozešly. Čekala je prohlídka varhan, mohly vystoupat na 68 m vysokou kostelní věž, kde je také Věžní muzejíčko, a dál už je trasa vedla ven z města, do přírody. Na krásném travnatém hřišti pro ně starší děti z Církevní základní školy Orbis Pictus připravily zajímavé sportovní disciplíny. Putování dál vedlo do kempu u řeky, kde si katecheté připravili stanoviště „Rodina v Ježíšově době“. Děti zde mohly rozdrtit obilí, vlastnoručně zadělat a upéct chlebové placky; k tomu bylo potřeba také donést ve džbánu vodu ze studánky, mohly si zkusit plést rybářskou síť a na kovadlině si vyrazit pamětní minci. Celá skupina potom zasedla ke společnému stolu, kde si po požehnání rozdělila chlebové placky. Cesta k dalšímu stanovišti vedla do kopce – ke kapli Panny Marie Bolestné na Svákově, v jejíž blízkosti se nachází pramen s léčivou vodou (která prý také pomáhá dětem, aby nezlobily svoje rodiče). Před kaplí bylo stanoviště „Rodina v dnešní době“. Tady

Zveme všechny,
kdo se chcete s námi modlit
za své děti a za všechny děti,
které to potřebují, za naše rodiny
a naše farnosti
k účasti na

**„MODLITEBNÍM TRIDU
MODLITEB MATEK“
V KLOKOTECH**

+ ve kterém se spojujeme
s matkami z celého světa.

v pátek 27. 6. v 15.45 hod. v Emauzích
odprošujeme Pána za své vlastní hříchy,
po mši sv. se můžeme připojit k tiché
adoraci nebo venkovní křížové cestě

v sobotu 28. 6. v 15.45 hod. v Emauzích
modlíme se za ty,
kteří ubližují nám a našim dětem,
v neděli 29. 6. v 15 hod. v kostele
Nanebevzetí Panny Marie na Klokotech
budeme chválit Pána a děkovat mu
za vše, co udělal v životě našem
i v životě našich dětí.

se děti rozdělily do dvou skupin – jedna měla pomoci připravených rekvizit představit rodinu zdravou, dobře fungující; druhá skupina rodinu, v které nevládnou dobré vztahy. Obě skupiny pak vzájemným porovnáním dospěly k tomu, co rodinu dělá rodinou. Dál pak cesta pokračovala krásnou májovou přírodou, jejím zpestřením byl „houpací most“ přes Lužnici. Unavení poutníci se občerstvili v parku pod obrannou věží Hlášskou, kde jim soběslavští farníci připravili skvělé pohoštění. Posílení si tak mohli ještě prohlédnout unikátní soběslavskou knihovnu, jejíž skleněný skelet je zasazený do kamenného obvodového zdiva gotického

hradu. Poslední stanoviště pak bylo v kulturním domě – tady byl program rozdělen pro menší a větší děti. Pro ty menší si soběslavští ochotníci připravili loutkové divadlo a starší děti se zabývaly rodinnou tematikou v misiích. Putování jsme zakončili v kostele sv. Víta společnou modlitbou a každý z účastníků dostal individuální požehnání.

Velký dík za přípravu celé pouti, na které se sešlo 220 účastníků, patří P. Janu Hambergerovi a celému jeho „realizačnímu týmu“, kněžím, katechetům a všem jejich spolupracovníkům, kteří připravili jednotlivá stanoviště nebo doprovodili děti na pouť.

Marie Šittová

Vikariát Pelhřimov: „Rodina jako společenství“

Naše 17. vikariátní dětská pouť s názvem „*Rodina jako společenství*“ se konala v sobotu 24. 5. ve Vyskytné – v malé nenápadné vesničce nedaleko Pelhřimova. Téma pouti nám připomínal i velký plakát se čtyřlístkem, který se pro tu sobotu stal pro nás symbolem společenství rodiny (máma, táta, já a Bůh) a všeho, co společně v rodinách prožíváme. K tomu byla zaměřena i jednotlivá stanoviště pouti.

Naši rodinnou pouť jsme začali slavením mše svaté, kterou vedl P. Jaroslav Zygmunt spolu s dalšími 4 kněžími z našeho vikariátu.

Po mši sv. následovalo rozdělení do skupin, přesun na prostranství u školy a oběd. První 3 skupinky dětí s doprovodem se vystřídaly na stanovištích: **Velká rodina** * **Společně pro-**

žíváme radosti * **Na starosti nejsem sám**. Zde si děti i rodiče zábavnou formou připomněli, co vše můžeme a máme v rodinách společně prožívat. Po hlavním programu na nás čekalo sladké občerstvení v podobě buchet a jiných dobrot od místních babiček a maminek.

Následovalo zábavné odpoledne, kdy si každý vybral to své – fotbal, zábavné hry anebo tvoření nejrozličnějších výrobků pro rodinu (např. prostírání, malou nástěnku na vzkazy, fotorámeček aj.) Naši nejmenší poutníci měli také svoje stanoviště – areál dětského hřiště u místní MŠ.

Paralelně s hlavním programem bylo pro starší děti a zdatné a dospělé nachystáno ještě jedno stanoviště spojené s putováním nazvané GEO-CACHING. Tito nadšenci se vydali asi na pětikilometrový okruh s vypočítáváním souřadnic, plněním nejrozličnějších úkolů za hledáním skryté schránky. Po cestě se dověděli nejen mnoho potřebných informací o hře, ale sdělovali si navzájem i vlastní zkušenosti o této, v současné době tak oblíbené hře, do níž se zapojují a nechávají vtáhnout právě celé rodiny. Za tím účelem třeba vyhledávají i konkrétní místa k trávení společné dovolené...

Na závěr pouti jsme se zase všichni společně

sešli v místním kostelíku, abychom poděkovali Bohu za společně prožitý den plný dobrodružství a her. Náš pelhřimovský vikář P. Stehlík zakončil den krátkou adorací a dostali jsme požehnání na cestu domů. Děti ještě čekalo před kostelem malé překvapení v podobě nejrozličnějších drobností. Mezi nimi byl i čtyřlístek – připomínka rodinného společenství a barevná dřevěná kostka s modlitbami k jídlu, které možná již používá nejedna rodina našeho vikariátu. Když jsme v pátek před poutí dokončovali poslední přípravy, přišlo nečekaně ošklivé počasí – obrovský déšť a bouřka, která trvala dlouho do noci; ráno to také nevypadalo růžově. Mož-

pravy a průběhu pouti zapojili – kněžími, kteří za námi přijeli (vážíme si, že byli s námi), katechetům, šikovné kapele (která vzniká vždy pro naše účely), všem báječným pomocníkům mladším i starším, P. Augustinu J. Grambalovi – administrátorovi farnosti, maminkám a babičkám z Vyskytné za napečené dobroty, panu starostovi obce Vyskytná a paní ředitelce místní ZŠ za poskytnutí potřebného zázemí a za jejich otevřenost a vstřícnost. Však i fotografie z naší pouti jsou důkazem, že jsme se u vás cítili jako doma, jako jedna velká rodina – společenství několika generací. Díky Bohu a vám všem za milé setkání!

Hana Pechová

ná jsem nebyla sama, kdo nevěřil, že v sobotu ani nekápně, hlavně jsem myslela, že počasí odradí mnoho poutníků. Navíc jsme tentokrát ani neměli objednaný žádný hromadný svoz autobusem. Ale již při příjezdu prvních poutníků prosvítala mezi mraky modrá obloha a na pouť přijížděli další malí, velcí i nejmenší poutníci. Nakonec jsme zjistili, že nás bylo dohromady asi 200. Lépe jsme si to snad ani nemohli přát. Největší radostí z této pouti je ale to, že se jí zúčastnily tentokrát i úplné rodiny – tedy, že si i tatínkové našli čas strávit den se svou rodinou. Chtěla bych poděkovat všem, kdo se do pří-

1. ČERVENCOVÁ SOBOTA NA KLOKOTECH

s P. Mikulášem Selvekem, OPraem.
z Milevska

5. července 2014

MARIÁNSKÁ ÚCTA

A CYRILOMETODĚJSKÁ MISE

16.00 modlitba Klokotských hodin

16.30 růženec a svátost smíření

17.00 mše svatá, poté svátostné požehnání
a možnost pouti ke kapli Dobrá Voda

Vikariát Český Krumlov: „Povolání v církvi“

V sobotu 24. 5. se dva autobusy a nějaká osobní auta z různých stran vikariátu Český Krumlov vydaly na cestu do Pohoří na Šumavě. Konala se tam dětská vikariátní pouť s tématem „Povolání v církvi“.

Mši svatou, která zahajovala pouť krátce po 10. hodině, celebroidli P. Pavel Šimák z Kaplice a P. Martin Bětuňák z Velešína v kostele Panny Marie Dobré rady v Pohoří na Šumavě. Boží stánek povstal z ruin, jež jsou patrné při pohledu na nezastřešené obvodové zdi hlavní lodi, a to hlavně díky rakouskému spolku Bucherser Heimat Verein, vedenému panem Erichem Altmannem z nedaleké vesnice Stadlberg. Pan Altmann si udělal čas a rovněž na mši svatou dorazil. Mše sv. byla sloužena v opraveném presbytáři kostela a všichni účastníci se do něho vešli.

Po obědě z vlastních zásob se vydala 4 družstva dětí a dospělých po turistické značce směrem k rakouské hranici a tedy i rakouské části vesnice Pohoří na Šumavě. Družstva, která čekala na start, se mohla využít buď při sportovních hrách, nebo něco namalovat.

První stanoviště patřilo řeholníkům a řeholnicím, zvláště sv. Anežce České. Děti měly za úkol rozdělit modlitbu růžence a poté se jeden desátek pomodlit na desátku, který jako upomínku na pouť obdržely.

Následovalo stanoviště s tématem rodina a děti přivítala sv. Zdislava. Zde děti plnily kulinařský úkol, neboť sv. Zdislava měla v plánu udělat vaječnou amoletu a k tomu hrachovou a fazolovou kaši a jako každá maminka musela dělat několik činností současně. Děti si to proti sobě soutěžících skupinách v každém družstvu vyzkoušely.

Třetím stanovištěm bylo povolání laiků v církvi a zástupcem se stal sv. Václav. Děti měly zazpívat píseň ke sv. Václavovi nebo přímo svatováclavský chorál.

Poslední stanoviště na samé hranici českého území se věnovalo povolání ke kněžství, a účastníky pouti přivítal sv. Jan Nepomucký. Za úkol děti dostaly vyjmenovat 7 svátostí. Po jejich splnění jsme se všichni mohli podívat do novější kapličky, kterou zbudovali rakouští starousedlíci a také při cestě zpět se podívat na českou část pramene řeky Lužnice. Ale skutečný pramen je na rakouské straně vzdálen cca. 1,5 km.

Po návratu družstev do kostela Panny Marie Dobré rady požehnal P. Šimák desátky růžence a udělil požehnání na zpáteční cestu. Děti se ještě dověděly jednu z verzí, co znamená pozdrav ahoj – ať hoří oheň Ježíšův. Jak jsme doma zjistili, všude přšelo, bouřilo i kroupy padaly a my tam zažili krásné počasí, sluníčko a příjemné teploty. Nepadla ani kapka deště. Již teď se těšíme na další dětskou pouť.

Sestra Alena Mojčáková, Milosrdné sestry sv. Kříže, katechetka v Kájově

Vikariáty Č. Budějovice-město a venkov: „Rodina jako společenství“

Na svátek Navštívení Panny Marie v sobotu 31. května putovalo více než 100 hlavně malých poutníků z vikariátů Č. Budějovice-město a venkov z Doudleb do Střížova.

Vedl nás pan PhDr. Jan Šimánek, který nám cestou vyprávěl zajímavosti z tohoto kraje.

Ve Střížově u kostela sv. Martina nás přivítal P. Miroslav Šašek, místní farář, a pozval nás k slavení mše sv. Tak jako naši předci jsme si na pouť přinesli, abychom Pánu Bohu a Panně

Marii předložili, své radosti a poděkování, které symbolizovaly květiny, a také starosti, které nám připomínal těžký kámen. Při mši sv. jsme vyslechli skladby v provedení Kytarového orchestru při ZUŠ B. Jeremiáše v Českých Budějovicích pod vedením Kristýny Burianové, které bylo zajímavé a líbilo se dětem i dospělým. Po mši svaté jsme ochutnali, jak pečou maminky a babičky ve Střížově. Připravily pro nás samé dobré věci. Během občerstvení už se na střížovské návsi začalo něco dít. Děti si mohly zakoupit nějakou maličkost ve stánku

pro Papežské misijní dílo dětí. A také kmen stromu, který se pro tento den objevil na návsi, začal pan Martin Šnajdr za pomoci dětí a tesařského náčiní proměňovat v trám. Práci s vlnou i předání na kolovrátku předvedla paní Lucie Homolková. Děti si to také mohly vyzkoušet a vyrobily si andělíčky z vlny. Paní Pavlová z Komařic a paní Šnajdrová naučily děti růžičky z krepového papíru, které se používají na zdobení klobouků masopustních koledníků. Pan PhDr. Šimánek připravil pro děti kvíz o lidových zvycích a nářečí na Doudlebsku.

A už jsme se těšili na vystoupení tanečníků a tanečnic z národopisného souboru z Komařic v doudlebských krojích. Mazurku „Měla babka čtyři jabka“ si s nimi zatančily také děti.

Na závěr jsme dostali požehnání, rozloučili se a vyrazili posílení i unaveni do svých domovů.

Ludmila Tröstlová

Dovolená v českobudějovické diecézi www.bcb.cz

Železná Ruda

Farní domov se nachází v centru Železné Rudy přímo u kostela Panny Marie Pomocné z Hvězdy. Farní domov nabízí ubytování pro jednotlivce, rodiny s dětmi a skupiny v jednoduše zařízených pokojích. K dispozici je zahrada vybavená houpačkami, klouzačkou a nabízí možnost grilování. Kapacita objektu 35 osob.

Kontakt: Helena Hánová, mob.: 606 673 199, e-mail: farnidomov@gmail.com, web: www.farnidomov.com

Dobrá Voda u Sušice

Dům sv. Vintíře býval původně farou na Dobré Vodě u Hartmanic. V současné době dům sv. Vintíře nabízí ubytování ve tří až pětilůžkových pokojích. Pro návštěvníky jsou k dispozici kuchyně, jídelny, dětský koutek, dětské hřiště a velká terasa s překrásným výhledem. Pro bohoslužby lze využít kostel se skleněným oltářem. Kapacita objektu 35 osob.

Kontakt: Václav Volenec, mob.: 604 403 269, e-mail: vintirdum@gmail.com, web: www.vintir-dum.eu

Tábor-Klokoty

Poutní místo Klokoty leží v západní okrajové části Tábora. V těsné blízkosti klášterního komplexu je Dům Emauzy, který nabízí ubytování ve čtyřlůžkových pokojích. K dispozici je společenská místnost s vybavenou kuchyní. Kapacita objektu 20 osob.

Kontakt: Hana Koukalová, mob.: 603 224 665, e-mail: hana.koukalova13@gmail.com, web: www.klokoty.cz

Žirovnice

Pastorační středisko Žirovnice nabízí možnost ubytování pro účely rekreační, duchovní, táborové a sportovního soustředění. K dispozici je rozsáhlá uzavřená zahrada. Ubytování je nabízeno celoročně v pokojích 1. a 2. kategorie. Kapacita objektu 50 osob.

Kontakt: Dana Smoleňáková, mob.: 731 405 547, e-mail: ubytovani@fara-zirovnice.cz, web: www.farazirovnice.cz

Zálší

V roce 2012-2013 byla zrekonstruována fara v obci Zálší, která nabízí ubytování v letních měsících pro rodiny s dětmi nebo menší skupiny do 20 osob. Malebná krajina Borkovických blat láká turisty a cykloturisty k poznávání tohoto výjimečného kraje. Kapacita objektu 20 osob.

Kontakt: P. Marek Donnerstag, mob.: 603 456 125, e-mail: ftynjakub@c-box.cz, web: <http://zalsi.webnode.cz>

Dovolená v českobudějovické diecézi vám přináší možnost odpočinku a poznání pohostinného kraje, bohatého na přírodní krásy, kulturní památky a lidové tradice, zároveň je také příležitostí k posílení vašeho duchovního života.

23.05.14**NOC KOSTELŮ***Necht' jsou světla na nebeské
klenbě, aby oddělovala den a***NOC***Budou na znamení časů, dnů a let.*

Foto: G. V. 14

Noc kostelů 2014

Také v českobudějovické diecézi se Noc kostelů stala samozřejmou součástí života církve. Letošní ročník by se dal charakterizovat pohodou a odlehčenou atmosférou v našich chrámech. Těch bylo oficiálně otevřeno 94, což je o něco méně než v loňském roce, přičemž některá společenství již předem avizovala, že letos „udělají pauzu“ a organizaci Noci kostelů vynechají, aby mohla sbírat zkušenosti a sama navštívit také jiná místa.

Počet návštěvnických vstupů byl letos 25000, tedy o něco více než v loňském roce, přičemž k tomu určitě přispělo i přívětivé počasí.

Potěšující je skutečnost, že na několika místech v diecézi se konala ekumenická shromáždění a modlitby před akcí, připomeňme i českobudějovickou ekumenickou bohoslužbu na poděkování „po noci“. Všechny takovéto počiny jsou dobrou příležitostí k vzájemnému poznání a spolupráci. Na mnoha místech se konal program, zaměřený na děti a rodiny – Č. Budějovice, Růženecký kostel, Kašperské Hory, Soběslav, Kamenný Újezd, který byl často předsunut, aby mohl proběhnout v přijatelnou denní dobu.

Bylo by jistě možné připomenout a vyzdvihnout mnohé aktivity, které proběhly. V srdci diecéze, v katedrále sv. Mikuláše pohovořil Ing. Tomáš Fuit spolu s děkanem katedrální farnosti Dr. Zdeňkem Marešem o velké rekonstrukci interiéru katedrály, která proběhla v minulých letech, a společně vysvětlili symboliku kostela a jeho vybavení.

V malém sboru Církve československé husitské v Rožnově na okraji Budějovic panovala pohodová atmosféra s písněmi skupiny ČD Band.

Návštěvníci zavítali i do poklidných prostor kaple v 2. patře budovy Teologické fakulty Jihočeské univerzity, aby tam spočinuli u knih tamních vyučujících, nebo jen tak v meditaci.

V píseckém Husově sboru prožívali Noc kostelů s židovskými tanci. Nejen v evangelickém kostele v Jindřichově Hradci, nýbrž i na některých jiných místech mohli návštěvníci neformálně pohovořit s farářem. Srdečné díky patří všem, kdo nenechali ruce v klíně a přispěli jakýmkoli způsobem k tomuto bohuľibému počínu.

*Štěpán Hadač, koordinátor Noci kostelů
v českobudějovické diecézi*

Vikariát Prachatic: „Rodina putuje“

Letošní dětskou vikariátní pouť a pouť rodin jsme zcela netradičně uspořádali mimo prachatický vikariát, dokonce i mimo naši diecézi. Vypravili jsme se 31. května na Velehrad.

Cesta poutníků byla opravdu daleká a dlouhá, dokonce i trochu dobrodružná. Kdo z vás se někdy ztratil, díky objížďce, s celým autobusem? Ale nakonec jsme v pořádku a hlavně včas dorazili, abychom mohli společně slavit mši svatou ve velehradské bazilice. Prožitek celé mše sv. umocňovalo nejen nádherné prostředí baziliky samotné, ale také krásný zpěv skupiny Elaion, dětské scholy a chrámového sboru z Prachatic. Tímto bychom jim chtěli poděkovat za opravdu nevšední zážitek.

Při mši svatě přivítal všechny poutníky, kteří na Velehrad z našeho vikariátu připutovali (bylo nás 120), prachatický vikář a moravský rodák P. Josef Sláčík.

zajímavosti o jiných náboženských vyznání a vyzkoušet si různé skládky. Dále byl pro nás připraven program v bazilice – tzv. „Příběh baziliky“, kde nám průvodkyně rozdala pracovní listy, do kterých jsme vyplňovali zajímavosti, které jsme se při jejím výkladu dozvěděli. A dozvěděli jsme se toho opravdu mnoho! Zbytek času většina z nás strávila v cukrárně, protože bylo krásně a nic nepotěší malé i některé velké návštěvníky více, než kopeček zmrzliny.

Poté jsme přešli do Archeoskanzenu Modrá, kde jsme si prošli opevněné velkomoravské hradiště z 9. století. Děti i dospělí dostali pracovní listy určené pro návštěvu Archeoskanzenu a seznámili se tak s 25 rekonstrukcemi domů včetně paláce a kostela, znázorňující život doby Velké Moravy, knížete Svatopluka a doby slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje.

Na závěr nás čekala už jen cesta domů, při které

Po mši svatě jsme mohli navštívit v místním muzeu expozici *Velehrad na křižovatkách dějin* + expozici *Bible pro malé i velké*. Na výstavě jsme se dozvěděli nejen něco o historii Velehradu od jeho prvopočátků, ale také to, jak vypadá život mnichů dnes, jejich denní režim, oděv atd. Na výstavě o Bibli jsme si mohli prohlédnout, kromě nejstarších rukopisů a výtisků Bible,

jste našťěstí nebloudili a tak se většina z nás ještě před půlnocí dostala do svých domovů a toužebně očekávaných postýlek.

Závěrem bychom chtěly poděkovat všem, kteří se na organizaci poutě podíleli, za trpělivost pánním řidičům a všem poutníkům za to, že měli tu odvahu a naši poutě se zúčastnili.

Lenka Hanžlová a Markéta Grillová

Naděje vzpomínek

O tom, co je hospic, má snad již většina společnosti alespoň povšechnou představu. Znalejší vědí, že se jedná o zdravotnické zařízení, které pečuje o terminálně nemocné. O ty, jimž svíčka života dohořívá, a u kterých byly vyčerpány všechny možnosti vedoucí k vyléčení. Zpravidla se jedná o onkologicky nemocné, průměrná doba pobytu se pohybuje okolo 30 dní. Ti ještě hloubavěji vědí, že hospic se u pacienta soustředí nejen na zaléčení bolesti tělesné, ale nedílně též i duševní, sociální a duchovní. Ovšem málokdo již ví, že hospic je zařízením, které se věnuje také péči o blízké pacienta. Jak v období pobytu v hospici, tak i po úmrtí, tj. ve fázi truchlení.

Jednou z aktivit, jimž se v péči o pozůstalé věnujeme, jsou u tzv. **Vzpomínková setkání**. Přibližně s čtvrtročním odstupem zveme blízké těch, kterým jsme směli sloužit a doprovodit je na věčnost. Každé setkání spočívá ze dvou částí. První je mše svatá. Kromě liturgických obvyklostí je obohacena čtením jmen pacientů a přímluva za ně. Bývá jich nemálo - ročně dochováváme přes dvě stovky těžce nevléčitelně nemocných. Při třech setkáních za rok to znamená vždy asi sedmdesátku jmen.

Všechna jsou zapsána v *Knize živých*, trvale uložené na viditelném místě v hospicové kapli sv. Jana Pavla II. Je to velká kniha, která má pro každý den v roce jednu svou, daným datem nadepsanou, stránku. V ní jsou zapsáni ti, kdo v ten den odešli k Pánu, v různých po sobě jdoucích letech. Kniha je trvalou připomínkou na ty, kteří se u nás léčili. Většinou lékaři utišili bolesti těla, mnohým ustaly bolesti duše, došli smíření v rodině, se sebou samými, s Bohem. I proto je možná o tyto akce zájem a příbuzní přijíždějí i z větších vzdáleností, z celého kraje. Paradoxně někdy nejvíce pro ty, kteří nejsou věřícími a kteří zvolili nešťastnou formu pohřbu - rozpylovou loučku. Nemají tak hrob, ke kterému se mohou navracet, vzpomínat u něj a vést potomky. A tak se stává, že na *Knihu živých*, na příslušnou stránku, se jezdí podívat a zavzpomínat příbuzní i mnoho let po úmrtí milovaného blízkého. Kniha se tak stala pevným bodem jejich životů a připomínkou rodinných pout.

Po mši sv. pozveme všechny účastníky na občerstvení. Pozůstalí a zaměstnanci hospice se setkávají nad kávou a zákuskem, vzpomínají na to dobré, co mohli prožít. Nebývají to setkání v slzách, smutku či depresi. Snad proto, že odchod z tohoto světa byl hezčí a bezbolestnější, než se ti, kteří hospic zvolili, zpočátku obávali. Jsou to spíše setkání pokorného a děkovného ohlednutí, vřelé pospolitosti. Setkání povzbudivá k tomu propustit blízkého. Nalézt odvahu, nestalo-li se tak již, říci mu v duchu pět nejdůležitějších vět v životě: Děkuji Ti! Odpusť mi! Odpouštím Ti! Mám Tě rád! Můžeš jít!

Abychom mohli dodávat více naděje a poskytnout širší pomoc, otevřeli jsme v Českých Budějovicích hospicovou poradnu **PROVÁZEK**. Jedná se o službu, kterou se snažíme být oporou těm, jimž těžce nevléčitelně onemocněl někdo blízký. Těm, kterým někdo bezprostředně umírá, i těm, kteří obtížně prožívají své truchlení. „Provázek“ ve vícero slova smyslu. Ať již jako doprovázet, navázat kontakt, poskytnout pomoc skrze záchranné lano (provázek), či přivínout k sobě... Je zde možná osobní konzultace a poradenství s odborně kvalifikovaným radcem v nápomoci blízkým těžce nemocným a pozůstalým. Lze si zde také zapůjčit pomůcky pro usnadnění péče o nemocného v domácím pro-

středí (např. koncentrátor kyslíku, automatické polohovací lůžko, automatické dávkovače analgetik aj.), nebo získat odbornou a podpůrnou literaturu. Např. i publikaci vydanou Hospicem sv. Jana N. Neumanna „Průvodce v čase zármutku“. Máte-li zájem o takovou pomoc, zavítejte osobně do kanceláře poradny **PROVÁZEK** na adrese M. Horákové 1750 v Č. Budějovicích, nebo na internetové stránky www.hospicovy-provazek.cz, popřípadě kontaktujte na emailové adrese: info@hospicovy-provazek.cz

Váháte-li, či máte ostych, pak se dělím o slova pozůstalých po našich pacientech.

Chtěla bych Vám všem po více jak roce po smrti mého bratra velice poděkovat za Vaši vzornou péči. Bratrovi se dostalo u Vás takové péče, kterou si právě on zasloužil... Jsem moc vděčná za to, že jsem se rozhodla tak, jak jsem se rozhodla a byla jsem s ním až do konce. Možná že jsem si tam někde nahoře vymazala to, že jsem nebyla ve chvíli poslední ani u našich rodičů, ani u svého manžela... Proto jsem také bratra v posledních jeho chvílích prosila, aby všechny naše mrtvé tam nahoře pozdravoval. Rozuměl mi, přitakal! Za to všechno jsem a budu vždycky velmi vděčná! (Z dopisu sestry pacienta)

...děkuji velmi za Vaše vlídná slova, za Vaši péči, lásku a starostlivost o ni. Za to, že jste ji byli oporou a pomocí v jejím těžkém období. Děkuji za Vaše nesmírné pochopení, porozumění, za Vaše úsměvy a vlídná slova, pohlazení. Děkuji za to, že jsme ji mohli kdykoliv navštěvovat a být s ní. (Z dopisu vnučky pacientky)

... Již při první návštěvě jsme byly všechny dojaté a překvapené vstřícností a příjemným vystupováním všech zaměstnanců. Jsme všichni šťastní, že tatínek mohl poslední dny trávit právě u Vás. Je též velmi důležité, že umožníte blízkým trávit poslední dny s nemocným. Myslíme si, že nic lepšího jsme my a především vy udělat pro něho nemohli... (Z dopisu dcery pacienta)

PhDr. Robert Huneš,
ředitel Hospice sv. Jana N. Neumanna, o.p.s.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Zdravotní péče písecké charity propojuje profesionalitu s duchovním rozměrem

Jednou ze služeb Oblastní charity Písek je poskytování domácí zdravotní péče. Na péči se podílí pět zdravotních sester, které zajišťují péči v domácnostech klientů 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. Pečují o pacienty s akutní, chronickou nebo nevyléčitelnou nemocí na základě schválení ošetřujícím lékařem. Snahou je vyřešit aktuální zdravotní problémy, ulevit od bolesti, udržet či navrátit pohyblivost a soběstačnost, u pacientů v terminálním stadiu zajistit klidné umírání a důstojnou smrt. Dobrá spolupráce s lékařem je jedním ze základních předpokladů kvalitní a efektivní péče. Silnou stránkou této služby je náš pracovní tým. A to i proto že je po dlouhá léta téměř ve stejném složení, odchází pouze ti, kteří opravdu musí. To sebou nese vzájemnou souhru, velké zkušenosti a pro tuto náročnou práci nepostradatelné dovednosti. Vedle profesionality přináší naši zaměstnanci do domovů našich klientů slova útěchy, lidského pohlázení, povzbuzení, naděje. Naplňují cíle služby nejen svou profesionalitou, ale i duchovním rozměrem.

Pro ukázkou jeden příklad z praxe. Obrátila se na nás manželka v zoufalé situaci. Její manžel byl v konečné fázi onkologického onemocnění. Umístění v hospici nebylo možné, neboť doma pečovala ještě o svoji maminku. Navíc si všichni velmi přáli, aby mohl pán setrvat doma až do úplného konce. Díky výborné spolupráci s ošetřujícím lékařem, schopností a nasazením rodiny se nám toto podařilo zajistit. Přes to, že příběh byl smutný a na jeho závěru jsme si všichni poplakali, musím přiznat, že to nebylo jenom slzy smutku. Rodina byla spokojená, že mohla vyhovět přání svého milovaného manžela a tatínka. Za což nám projevovali velké a hlavně upřímné poděkování, zveřejněné i v místním tisku. A my všichni jsme pocítili to opravdové a smysluplné naplnění našeho poslání.

Jen malé postesknutí na závěr. Kéž bychom měli větší podporu od institucí, pro které by to mělo být snad i samozřejmostí. Aby byla naše nelehká práce lépe oceněna a abychom se nemuseli obávat často i o vlastní existenci.

Dana Vejšická,

ředitelka Oblastní charity Písek

a vrchní sestra Charitní ošetrovatelské služby

Pracovníci charity jsou proškoleni na povodně

Ve dnech 27.-28. 5. 2014 proběhlo v Českých Budějovicích vzdělávací školení na téma *Organizace pomoci při mimořádných událostech*. Zúčastnilo se jej na čtyřicet pracovníků Charit od Sušice až po Pelhřimov. „Je to už druhá konference. Sešli jsme se před zhruba dvěma lety, abychom vybudovali kapacity. Za ty dva roky jsme si vyzkoušeli, jak fungujeme. A právě při mimořádných událostech, jako třeba požár, nebo při posledních povodních jsme si ověřili, že kapacity máme a nyní je třeba je rozvíjet,“ zahájila seminář Mgr. Michaela Čermáková, ředitelka Diecézní charity České Budějovice. Hlavním tématem byl systém řízení, komunikace a další strategie při mimořádných událostech. Lektory byli Martin Zamazal a Roman Tlapák, organizátoři pomoci při minulých povodních a dalších náročných situacích. Celé školení bylo financováno partnerskou německou charitou (Deutsche Caritasverband e.V., Freiburg).

Aby se pomoc nekumulovala pouze na jednom místě

Účastníky přišla osobně pozdravit Ing. Marta Spálenková, vedoucí krizového řízení Jihočeského kraje. Ta ve svém příspěvku mj. seznámila posluchače se vznikem a fungováním Panelu Jihočeského kraje: „V roce 2006 se začala rodit myšlenka pomáhat koordinovaně tak, aby se dostalo na každého člověka. Na každou domácnost, která je povodněmi zasažena. Ale nemusí to být jenom povodně, může to být i jiná událost. V rámci koordinace nouzového přežití jsme začali vytvářet rámec pro poskytování humanitární pomoci, tzn. Panel. Při povodních v r. 2002 v Čechách to bylo tak, že kdo kam přišel,

tam byl. Někde bylo pomoci hromada, někde pomoc nebyla vůbec... Od roku 2005 jsme začali jednat s neziskovými organizacemi, dával se dohromady návrh o spolupráci a o členech. Pak to zapadlo a v roce 2008, po povodních roku 2006, kdy se opět projevila nekoordinovanost, tak jsme tu myšlenku vytáhli znovu. V roce 2009 jsme si spolupráci při malých povodních na Lužnici ověřili. V roce 2009 byl panel odsouhlasen i panem hejtnanem a na Bezpečností radě a uzavřely se smlouvy nejprve se čtyřmi partnery – Český červený kříž, ADRA, Charita a Sdružení Moravy, Čech a Slezska. Zpracoval se statut, jednací řád. V roce 2011 jsme uzavřeli dodatek a byli přibráni dva další partneři, a to Středisko pro rodinu a mládež a Diakonie ČCE. A dál jsme se rozhodli, že panel rozšiřovat nebudeme, protože tím je Jihočeský kraj dostatečně pokrytý. V roce 2013 jsme skutečně vyzkoušeli Panel tak, jak jsme jej nastavili,“ uvedla Marta Spálenková.

Budme stále připraveni

Na část školení přišel i českobudějovický světící biskup Mons. Pavel Posád.

V krátkém pozdravu vyzval přítomné zástupce jednotlivých charit k připravenosti: „Oheň, voda a další živly nám nejen slouží, ale také nás ohrožují. Dobrý sluha, zlý pán. Musíme s tím počítat, protože když je člověk připraven, tak není ohrožen. Budme stále připraveni. A když tato událost přijde, tak si vyhráme rukávy a pojďme na to! Děkuji vám za vaši přítomnost, za vaši službu a za vaši práci. Přeji vám pokojné a smysluplné jednání,“ řekl Mons. Pavel Posád, zástupce českobudějovického biskupství, které je zřizovatelem Charity. -ch-

O domácím násilí v Trhových Svinech, Třeboni a Jindřichově Hradci

Zajímá vás, proč oběti násilí neodejdou od násilníka? Máte ve svém okolí obět domácího násilí? Jaké jsou rizikové faktory, které nahrávají vzniku a rozvoji domácího násilí?

Přednášky o tom, co je a není domácí násilí, se uskuteční v Trhových Svinech, Třeboni a Jindřichově Hradci. Pro zájemce je připravilo českobudějovické pracoviště Intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím, které je spolufinancováno Evropským sociál-

ním fondem a státním rozpočtem České republiky. „Pro sextu gymnázia v Trhových Svinech je 16. 6. na programu film *To všechno z lásky* a po něm beseda se studenty. Obdobný program je připraven i do Městské knihovny v Třeboni na 24. 6. od 17 hod., kam je zvána i veřejnost,“ udává Vlasta Petříková z Intervenčního centra. Poslední možností diskutovat s odborníky na téma domácího násilí před prázdninami máte ve čtvrtek 26. 6. v Jindřichově Hradci. Tady

se přesně v Den podpory obětím násilí koná Den poskytovatelů sociálních služeb a své zastoupení tu bude mít i pracoviště specializující se na domácí násilí a následné pronásledování – Intervenční centrum. „Můžete se s námi setkat od 9.00 do 15.00 hod. na Masarykově náměstí. V případě nepříznivého počasí budeme v sále Kulturního domu Střelnice,“ upřesňuje sociální pracovnice českobudějovického Intervenčního centra Vlasta Petříková. -dch-

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

S pohnutím vzpomínám na dobrodružné začátky

Oblastní charita Strakonice v květnu oslavila 15 let od začátku svého fungování a 10 let od zahájení Domu klidného stáří sv. Anny v Sousedovicích u Strakonice.

„Oblastní charita Strakonice vznikla v březnu 1999. S pohnutím vzpomínám na naše dobrodružné začátky, kdy nám obrovskou podporou byli holandští odborníci na péči o seniory. Začínali jsme s 10.000 Kč od pana faráře a se dvěma dobrovolníky,“ vybavuje si počátky charity ve Strakonicih tamní ředitelka paní Olga Medlínová.

„V roce 2002 jsme prošli velkou zkouškou. Strakonicko a Blatensko bylo silně zasaženo povodněmi. Okamžitě jsme se zapojili - rozváželi jsme humanitární pomoc a dobrovolníky do postižených měst a obcí. V tuto chvíli se mi vybavují okamžiky, kdy jsem se služebním trabantem zachraňovala pečovatелku, která uvízla ve Volyni, a jak jsem do tohoto vozu skládala lopaty, košťata, vodu a desinfekci,“ vzpomíná na další významný mezník O. Medlínová.

„Když jsme vážně začali plánovat výstavbu vlastního domova v Sousedovicích kolem roku 2000, setkávala jsem se s obrovskou nedůvěrou a s nepochopením. Překážky se podařilo překonat a v únoru 2003 světil otec biskup Mons. Jiří Padour, OFMCap. základní kámen. Dne 24. 5. 2004 pak byl slavnostně zahájen provoz domova,“ uvádí O. Medlínová.

V současné době Oblastní charita Strakonice poskytuje služby na území Strakonicka, Osecka, Volyňska a Blatenska. Provozuje dům klidného stáří, pečovatelské služby, osobní asistence a odborné sociální poradenství.

„Práce celé Oblastní charity Strakonice je postavena na letitých zkušenostech, citlivém a odborném přístupu, na láskyplné péči a hluboké úctě ke každému člověku,“ uzavírá ředitelka strakonické charity paní Olga Medlínová.

MY*TAKY*FEST, aneb Handicap mi nebrání se radovat

Letošní Budějovický Majáles zaujal svou šíří a pestrostí i ty, kteří mu obvykle pouze z dálky fandí. Od fanoušků současné hudby přes klasiku, besedy s cestovateli, bohoslužbu pro věřící, až právě po lidi s postižením. Budějovický Majáles tu byl opravdu pro všechny.

Městská charita České Budějovice připravila ve spolupráci s organizátory Budějovického Majálesu průvod lidí s postižením, nazvaný MY*TAKY*FEST. Trasa vedla Lannovou třídou a Kanovnickou, kudy průvod přišel až na náměstí. Tady na všechny čekali primátor Juraj Thoma a českobudějovický světitel biskup Pavel Posád.

„Děkuji za to, že vás mohu pozdravit. Věřím, že jste si vycházku z Lannovky sem na toto krásné náměstí užili; litujeme, že není trochu lepší počasí. Ale já myslím, že když se setkávají hodní lidé, tak nezáleží na tom, v jakém se setkávají počasí. Přeji vám hodně zdraví, štěstí a užijte si České Budějovice při jakékoliv vycházce do města,“ pozdravil zúčastněné českobudějovický primátor pan Juraj Thoma.

Světitel biskup Mons. Pavel Posád ve svém pozdravu zdůraznil, že když se lidé spojí, vytvoří pevné společenství. *„Přidávám se k pozdravu pana primátora. Podle mě je dnes krásně, já totiž mám rád chladno, nesnáším vedro. Takže mně je velmi příjemně,“* okomentoval chladné a deštivé počasí Mons. Posád. *„A vidím, že se usmíváte, tak je vám taky krásně. Chci vám poděkovat za to, že jste se dali dohromady. Když dobří lidé jsou dobří sami o sobě, tak je to dobré. Ale když se dobří lidé dají dohromady, tak je to stokrát dobré. A jsou to ty Svatoplukovy pruty – jeden prut zlomíte snadno. Ale když spleťte tři pruty dohromady, nebo ještě víc, tak je to něco velmi pevného.“*

Chci vám popřát, abyste takový pochod, který jste tak symbolicky šli po té krásné Lannově třídě, šli celým svým dalším životem. A jako jsme se tady krásně setkali, aby na konci vaší životní pouti bylo nějaké pěkné překvapení, nějaké pěkné potěšení,“ uzavřel svoji krátkou promluvu Mons. Pavel Posád, pomocný biskup českobudějovický.

-vm-

Medové perníky od klientů sušické charity na Dnu pro rodinu

V sobotu 17. 5. 2014 se na sušickém ostrově Santos uskutečnila akce „Den pro rodinu“. Pořádala ji Diakonie Západ u příležitosti Mezinárodního dne rodiny. Součástí Dne byl kulturní program pro celou rodinu.

Oblastní charita Sušice měla na této akci informační stánek. Její pracovníci navíc připravili pro děti několik aktivit – tvořivou dílnu a četní pohádkové babičky pro nejmenší. Klienti Domu s pečovatelskou službou v Kašperských Horách, který provozuje sušická charita, napekli medové perníky. Byl o ně velký zájem! Akce poukázala na význam mezigeneračního soužití v rodině – společného života dětí, jejich rodičů a prarodičů.

-vm-

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Cesta do Regensburgu na Katholikentag z pohledu Diecézního centra pro rodinu

Tentokrát přicházíme z Diecézního centra s článkem více osobním. Účastnila jsem se s manželem 99. Katholikentagu v Regensburgu, který proběhl ve dnech 28. 5.–1. 6. 2014 a nesl krásné motto „Stavět mosty“. Minimálně je už takové motto pro zaměstnance centra pro rodinu lákavé proto, aby zorganizovali už tak přeplněný diář a uvolnili si čas právě pro tuto cestu. Vždyť stavění mostů se týká rodiny v prvním plánu - stavění mostů mezi mužským a ženským světem v rodině, stavění mostů mezi rodiči a dětmi (otázka nosnosti a únosnosti bývá např. v pubertě docela těžký oříšek pro členy rodiny z oblasti statiky), dále stavění mostů mezi generacemi, kdy jde o komunikaci a její plynulost především...

Cestu i celý pobyt jsme svěřili odborníkům na slovo vzatým – společnosti Ackermann-Gemeinde, která organizovala českou výpravu z Prahy, a rozhodně jsme nechybili, organizace byla jedinečná, vše klapalo jak po drátku. Co bylo na zájezdu Ackermann-Gemeinde dalším lákadlem, bylo ubytování v rodinách. Moje úroveň znalosti němčiny zajistí domluvu a popovídání, pokud je rovněž z druhé strany vyvinuta značná snaha o dorozumění a pokud se pohybujeme v oblasti tzv. „hochdeutsch“, tedy spisovné němčiny bez nářečí. A tak se nám dostalo milého uvítání v centru města manželským párem zhruba našeho věku, s kterým jsme v následujících dnech absolvovali některé programy, prožili mnoho hodin zajímavého sdílení o víře, o církvi, životě v jejich krásném městě a v závěru si slíbili, že naše setkání nemůže být opravdu poslední, že se brzy uvidíme. Tak se navázal most mezi námi.

Co poznamenat k programu? Program byl po-

Biskupové v dobrém porozumění.

psán s německou důkladností a zevrubností do posledních detailů v příruční knize. Opravdu to byla kniha (o 620 stránkách) a nebylo se čemu divit, protože „mosty se stavěly“ v 11 tematických oblastech (kromě už výše uvedených mezilidských vztahů to byla politika a společnost, globální odpovědnost a evropské sousedství, křesťansko-židovský dialog, křesťansko-islámský dialog, církev na venkově, ekumenické vztahy, víra - církev - teologie, mládež, vzdělání a věda a další). Nebylo možné vše stihnout, bylo velice obtížné se orientovat a vybrat si. A pak, o setkání německých katolíků je v zemi neuvěřitelný zájem, takže někdy bylo nutné si vystát frontu, aby se na program

člověk dostal, a začátečníkům, jako jsme byli my, se i nejednou stalo, že zůstali stát před zavřenými dveřmi, neboť kapacita prostoru byla vyčerpána. Nevadilo. Nevadil ani čtvrtětní neustávající déšť, jehož důsledkem bylo i sušení bot další dny. V nabídce byly kromě témat i kulturní pořady – divadlo, koncerty, celá čtvrť města zaplněná stánky, kde bylo možné se seznámit s aktivitami církve. O svém životě tímto způsobem informovaly i Arcidiecéze pražská, Diecéze plzeňská a Diecéze litoměřická, stánek katechetické práce podle F. Ketta (představoval ji zde mimo jiných i P. Cyril Havel). Nezůstalo jen u informací, např. ve stánku Plzeňské diecéze jste mohli ochutnat chodské koláče z Mrákova a také obdivovat jejich originální vzory.

Kostra programu nám byla jasná - čtvrtětní mše Nanebevstoupení Páně na univerzitním stadionu, sobotní česko-německá pouť do Neukirchen beim Heiligenblut a nedělní mše opět na stadionu. Péče o české poutníky na setkání byla velice dojemná, dostali jsme na všech bohoslužbách česko-německé texty, zpívali jsme písně, které jsou známé jak v českém, tak německém prostředí. Nanebevstoupení jsme tak mohli prožít „komorně“ ve společenství 17.000 věřících, což znamená jistě značné povzbuzení pro Čecha pohybujícího se často v situaci diaspor. Poutní místo a poutní mše v sobotu byla zase nezapomenutelná právě setkáním českého i německého živlu na místě, kam chodívali předkové obou národů. Silný byl zážitek vzájemného porozumění a souhry biskupa Františka z plzeňské diecéze i biskupa Rudolfa z Řezna nejen při slavnostní poutní mši, ale i zážitek jejich bezprostřednosti při kontaktu s věřícími po mši při občerstvení na farní zahradě (mimo-

Před nedělní mší na stadionu v Regensburgu.

Pokračování na 15. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Pokračování ze 14. strany.

chodem bavorskou pohostinnost je třeba zažít). Také místnímu panu faráři se během poutě z tváře úsměv ani na chvíli neztratil, pohled na svorně se modlící a zpívající zástupce obou národů, někteří dorazili i v krojích, ho musel víc než těšit. „Přítomen“ byl i usměvavý papež František, kterého v životní velikosti nesli v průvodu němečtí poutníci (obraz z lepenky). Setkali jsme se na farní zahradě i se svými známými z plzeňské diecéze. Nadšeně vyprávěli o svém pěším putování přes hranice, opravdu náhodným setkání s malou skupinou německých poutníků, o společném sdílení chatrných znalostí sousedního jazyka (také se tomu spolu hodně nasmáli), o společné modlitbě růžence cestou (jeden desátek česky, jeden německy...). Tak nějak to mohlo probíhat při poutích do Neukirchenu před desetiletími, staletími, tak nějak si představuji, že se staví mosty... A jistě ještě dalšími způsoby. Tento byl takový shůry darovaný.

Setkali jsme se i s další menší skupinou Čechů z českobudějovické diecéze; Sušice měla na pouť vypravený celý autobus věřících.

Během Katholikentagu jsme se dále účastnili dvou přednáškových pódii s diskusí na téma *Církev a rodina a Služba jáhnů jako most mezi církví a světem*. Zajímavý byl i umělecký přednes úryvků české a německé literatury s výkladem společných dějin 20. století. Zorganizovala ho skupina německých zájemců, pro které je česká literatura koníčkem a která se pravidelně schází i během roku. Krásným zážitkem byly pro nás i tři koncerty.

V rámci střipků, které posbíral tento článek pro čtenáře Setkání, nemůžu opomenout poslední zážitek. Stala se jím óda na český národ jednoho staršího Němce, kterého jsme potkali v suterénu univerzity na výstavě. Jakmile zjistil, že jsme Češi, rozplynul se v téměř nepřerušitelné chvále českého jazyka a síle českého národa. Jednoho to překvapí, najednou v očích zástupce početného národa nejsme švejci, ani ti, co se nebyli schopni postavit na svou obranu, ani kolaboranti, ani... ale vidí český národ jako nositele vnitřní síly, s níž je znova a stále po tolika pádech možné vstát, a právě to je prý pro něj účtyhodné a obdivuhodné. Skutečně zážitek,

Kolik katolického se skrývá v Lipsku nad kterým žasnu, kdykoli si ono setkání z prostředí betonových stěn suterénu vybavím. Z poutě se obvykle vozí dárky. I Diecézní centrum pro rodinu přivezlo čtenářům dárky - obrázek jako pozvání na další Katholikentag, který se bude konat v Lipsku v roce 2016, a modlitbu za dar odpuštění a jednoty, nechť se vám, milí čtenáři stanou dobrou inspirací.

Dobrý Bože, dárce milosti a věčného života, děkujeme Ti za dar víry a za naše předky, kteří nám jej předali. Pomohli nám poznat Tebe, Boha neúnavného v odpuštění, vracejícího důstojnost člověku - Boha nekonečné lásky.

Nauč nás svědčit dnešnímu světu, že z radosti, kterou Ty dáváš, není nikdo vyloučen.

Posiluj v nás naději, uzdravuj zranění, abychom odpustili všem viníkům, jako Ty nám odpouštíš naše provinění.

Svatý Wolfgangu, biskupe řezenský, který jsi stál u zrodu první české diecéze, přimlouvej se za nás, věřící z Německa a z Čech, a veď svým příkladem k jednotě a přijetí těch, kteří žijí kolem nás.

Svatý Jene Nepomucký, veď nás k jednotě a uč stavět mosty s Kristem. Amen.

DCR připravuje...

Duchovně relaxační pobyt pro rodiny s Mons. Alešem Opatrným s názvem „Boží království u nás doma“ 10.-16. 8. 2014 v Dobré Vodě u Hartmanic. Bude pamatováno na duchovní i odpočinkový program jak pro rodiče, tak pro děti. Na programu jsou přednášky, rozhovory ve skupině i v manželské dvojici, sdílení zkušeností i odpolední společný čas pro celou rodinu. Hlídkání dětí v době samostatného programu rodičů zajištěno.

Dobrá Voda u Hartmanic leží v krásné přírodě, nabízí se velké množství výletů. Objekt k ubytování leží vedle kostela sv. Vintře, kde je umístěn pozoruhodný skleněný oltář výtvarnice Vladimíry Tesařové ze Zbraslavi u Prahy, v sousedství je židovské muzeum Dr. Šimona Adlera.

Jsou ještě volná místa! Více informací a přihlášky na: <http://www.dcr.bcb.cz>

Národní pouť rodin ve Žďáru nad Sázavou se chystá na sobotu **30. 8. 2014.**

Rodiny, rezervujte si termín! Tentokrát připravíme pro čtenáře Setkání podrobnější program, který opravdu láká svou nabídkou: Pátek 29. 8.

18 hod. - mše sv. v kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

poté - Nikodémova noc (adorace, svátost smíření, duchovní rozhovory)

19 hod. - na 1. nádvoří kláštera večerní koncert skupiny Profesionálové

Sobota 30. 8.

9.30 hod. - ranní duchovní slovo P. Vojtěcha Kodeta, O. Carm.

10.30 hod. - pontifikální mše sv. (hl. celebrant pražský arcibiskup kardinál D. Duka, OP)

12 hod. - program na pódiu, zámeckém nádvoří a zahradě: Hudební kolotoč - Petr Bende a Pavel - Divaldo Koráb - Princezna na hrášku; Houslový koncert - Duo Lyrico - Magdaléna a Štěpán Graffovi; Biblická zahrada - výtvarné dílničky - lukostřelba -

program pro mládež - skákačí hrad

Přednášky- komentovaná prohlídka baziliky - adorace s komunitou Emanuel

15.30 hod. - ukončení poutě, závěrečná modlitba, požehnání

16 hod. - procesí do poutního kostela na Zelené hoře a (zámku) v sobotu ráno v 9:00 hod.

Vstup do všech muzeí v areálu zámku včetně Zelené hory je zdarma. K obědu si je možné zakoupit produkty z místních rodinných farem. Před zahájením programu a po jeho ukončení bude jezdit mezi nádražím a areálem zámku kyvadlová doprava.

Pro maminky s kojenci je k dispozici místnost pro kojení a přebalování.

Po všech stránkách je o rodině postaráno, neváhejte se vydat na cestu.

Více informací na <http://www.dcr.bcb.cz>

Pouť oblátských laiků do Medjugorje

Cesta do Medjugorje proběhla podle časového plánu. Pravidelný večerní program začíná v kostele sv. Jakuba v 18 hod. modlitbou růžence. V 18.40 modlitba ustane a je vyhlášeno silencium, které trvá několik minut. Tuto hodinu určila Panna Maria a je to čas, kdy přichází k vizionářům. Po ztišení se dokončí modlitba růžence a následují litanie k Panně Marii. V 19 hod. začíná mše sv. Po ní následuje modlitba „medjugorského zkráceného růžence“ (1x Věřím v Boha a pak 7x Otčenáš - Zdrávas - Sláva Otci). Tento způsob modlitby nám dala Pan-

na Maria - zvláště těm, kteří mají málo času... A na závěr ještě jeden růženec. V úterý, čtvrtek a v sobotu je hodinová adorace s krátkými zamyslenými, hudbou a tichem. Malý „orchestr“ složený z řeholníků a řeholnic dokázal pohládit a otevřít srdce.

Přes spoustu lidí z mnoha států vládla ukázněnost a klid. V malém městečku mezi horami (medju-gorje) jsme se cítili jako doma. V každé uličce láká poutníky spousta krámků se suve-

Pokračování na 17. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Tak trochu jinak

Mnoho maturantů v uplynulých týdnech završilo svá středoškolská studia, učni potvrdili své schopnosti a vycházejí do nové životní etapy. Dalším studentům a žákům se nachečká závěr školního či akademického roku. S tím bývá spojen určitý druh stresu, ale také roztržitosti a myšlenek na dobu volna, prázdnin, výletů, táborů apod.

I naše služba mládeži má důvod k ohlédnutí. Nejen, že jsme během školního roku prožili mnohá setkání s mladými lidmi nad různými tématy.

V květnu jsme v Nové Cerekvi završili setkávání CHRIST-life, v němž jsme s více než dvaceti mládežníky zakoušeli základní pilíře života víry.

Posledním květnovým víkendem vyvrcholil také dvouletý kurz pro animátory, který 18-ti mladým lidem pomohl získat zkušenosti a inspirace pro jejich službu mezi dětmi a mládeží, ale také pro jejich osobní život.

V neposlední řadě jsme Svatodušní obnovou, která se odehrála v rámci přípravy na Slavnost Seslání Ducha svatého, dovršili cyklus duchovních obnov na DCŽM Ktiš.

Na rozdíl od záležitostí, které se vážou na školní rok, tím neskončila naše starost o mladé lidi s tím, že by nastaly prázdniny a nic. Naopak! Je to trochu nebo dokonce o mnoho jinak! Čekají nás četné prázdninové aktivity. Ve Ktiši proběhne ENTERcamp a ENTERjunior, na Lomci Exerciie pro vysokoškoláky a cetileté, v Třešti Celostátní setkání animátorů. Na dvě poslední jmenované akce je možné stále se hlásit.

Kromě toho se v diecézi uskuteční mnoho táborů a různých vícedenních akcí pro mládež. Vyprošujeme mladým lidem, aby v tento čas prožili trochu jinak než pouhé „nic“ od všeho, co se dělo ve školním roce!

Roman Dvořák, ředitel DCM a DCŽM

ZVEME:

* Celostátní setkání animátorů

17.-23. srpna 2014 v Třešti

Setkání pro všechny mladé lidi, kteří chtějí být aktivní. Přednášky, workshopy, kultura, sport.

Program a přihlášky na csa2014.signaly.cz

* Exerciie pro „cetileté“

4.-9. srpna 2014, poutní místo Lomec

Duchovní cvičení pro vysokoškoláky i pracující. Několik dnů ztišení, modlitby, rozjímání, sdílení. Slovem provede P. Roman Dvořák. Přihlášky na dcm@bcb.cz

* Jam.Days

9.-12. července 2014 DCŽM Ktiš

Česko-rakouské hudební setkání. Výlety, workshopy, koncerty.

Informace na www.dcm.bcb.cz

Večer mladých na Lomci

13. září 2014

Mediální víkend na Ktiši

Víkend pro mne začal už ve čtvrtek, kdy jsem si domlouval odvoz přes Facebook. Zde jsem si poprvé uvědomil, že ač se to nezdá, tak sociální média ovlivňují i mne. Po pátečním příjezdu na DCŽM Ktiš byla po večeri seznamovací hra, při které jsme zjistili nejen svá jména, ale i kdo v jaké síti „jede“. Následovala hra podobná „RISKUJ“, při které jsme nejen soutěžili, ale i poznali šířku a hloubku sociálních sítí a jejich vliv.

V sobotu jsme posilnění mši svatou a výbornou snídaní začali program přehledem sociálních sítí vyskytujících se nejen na území ČR. Po krátké přestávce nás přivítal úžasný modrý Pan Facebook s modrými vlasy a modrým deštníkem ve svém království. Zde jsme si začali vytvářet papírový profil na jeho Facebooku vyplněním skoro všech osobních údajů. Píšu skoro, protože třeba číslo bot chybělo! Poté jsme si mohli údaj „olajkovat“ a připsat příspěvky, komentáře či příspěvky sdílet. Uprostřed hry však Pan Facebook úplně změnil pravidla, hru ukončil a naše

osobní data si nechal. Slovo „nechal“ je ovšem eufemismem, poněvadž data tvrdě prodal a místo příspěvků kamarádů nás Facebook zavalil reklamou! Vyhodnocení hry proběhlo podobnou formou, kde místo ohodnocení vstřícnosti ke kamarádům jsme drželi tryznu za naše data. Naštěstí po obědě jsme se dozvěděli v rámci workshopů, jak sociální sítě používat i k dobrým účelům, a že mohou být dobrým nástrojem pro naše společenství a šíření dobré zprávy i pro nevěřící kamarády.

Pak odpoledne byla hra a večer jsme mezi námi přivítali delegaci mimozemšťanů. Poté, co jsme půlku večera strávili řešením komunikačních problémů (ač byli mimozemšťané schopni překonat vzdálenost několika galaxií, mírný ktišský déšť je zaskočil), jsme jim vyslali zprávu, že Ježíš Kristus spasil svět z lásky k nám. Při následném spojení pomocí mobilu jsme se ujistili, že Ježíš Kristus spasil i je. Víkend jsme završili v neděli slavením mše svaté spolu s místními farníky.

Jan Erlich

Animátoři zakončili kurz

Je jen těžko uvěřitelné, že už jsou to dva roky, co jsme se začali scházet na animátorském kurzu. Uteklo to rychle a na konci května jsme prožili závěrečný víkend.

Pátek jsme zahájili v Prachaticích na Noci kostelů, na které se někteří z animátorů podíleli aktivně - hudebním doprovodem a moderací. Poté jsme se společně přesunuli na Ktiš.

Sobotní program byl ve znamení vztahů. Během dne nás navštívili dva manželské páry – manželé Turkovi, kteří moc hezky mluvili o manželství, jejich společné cestě a zkušenosti s pěstounskou péčí, a manželé Poláčkoví z Diecézního centra pro rodinu, kteří měli poutavou

přednášku o partnerských vztazích a současné rodině. V mezichase jsme si zahráli hru, při které byli animátoři rozděleni do dvojic a spoutáni k sobě (...a budou ti dva jedno tělo; takže již nejsou dva ale jeden. Mk 10,8) a společně se snažili plnit úkoly, které přicházejí v rodinném životě, jako třeba stavba domu a krmení dětí...

Večer jsme zasedli k táboráku, ale tím den nekončil. Vyrázili jsme společně na cestu a za tmy jsme dorazili k nedostavěnému kostelu na Kuklově. Tady, pod noční oblohou a za svitu svíček, jsme prožili hluboké vzájemné sdílení, které bylo krásným závěrem společných dvou let.

Pokračování na 17. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Pelhřimovský CHRIST-LIFE

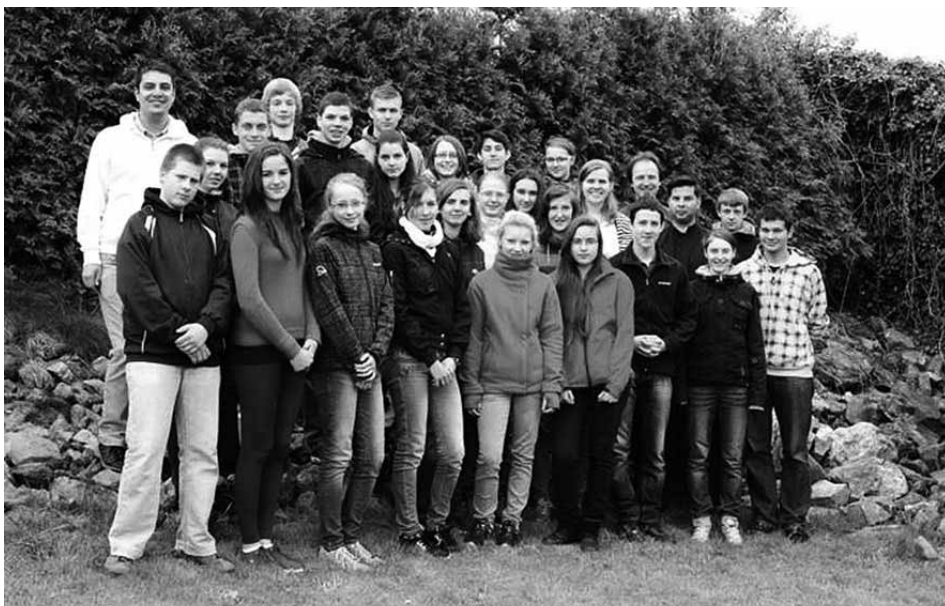
9.-11.května 2014 se uskutečnil poslední víkend pelhřimovského kurzu CHRIST-LIFE, který se konal na faře v Nové Cerekvi. Hned po příjezdu jsme se mohli posilnit večerí, kterou pro nás nachystali absolventi animátorského kurzu, kteří se také z velké části podíleli na přípravě celého víkendu. Poté nás čekal úvod do tématu, několik menších aktivit a závěrečná modlitba.

Pokračování z 16. strany.

Neděle byla pro animátory velkým dnem. Všichni účastníci splnili podmínky a úkoly, které během let dostávali, a tak na závěr mše sv. obdrželi z rukou Romana Dvořáka osvědčení o absolvování kurzu.

Tím ale nekončí naše setkávání; všichni se shodli, že jsme vytvořili hezkou partu a už plánujeme aktivity pro druhé, na kterých se chceme společně podílet. Od příštího roku otevřeme nový animátorský kurz, tentokrát opět pro východní část naší diecéze (vikariáty Pelhřimov a Jindřichův Hradec). **První víkend proběhne 19.-21. září 2014 v Nové Cerekvi** (u Pelhřimova). Přihlašovat se do kurzu je možné do 5. září 2014 na e-mailu dcm@bcb.cz. -dcm-

Na sobotu za námi přijel P. Jan Turek, který pro nás připravil přednášku o Duchu svatém. P. Jenda nás obohatil novými myšlenkami, kdo je Duch svatý a jak moc je pro nás důležitý. Pro lepší pochopení jsme si také zalistovali Biblii a osvěžili si, co se tam o Duchu svatém píše. Dozvěděli jsme se něco nového nebo alespoň „oprášili“ zapadlé vědomosti. Na odpoledne pro nás animátoři připravili hru na motivy horolezce Messnera. Účastníci byli rozděleni do dvojic a po vzoru slavného horolezce měli „zdomácnit“ jednotlivé vrcholy. Jakmile jsme

si trochu odpočinuli po poměrně náročné hře, přesunuli jsme se do kostela, kde jsme společně slavili mši svatou. Po mši nás již čekala večere a po ní zážitková večerní hra. Vedla nás k úvaze, které věci jsou v našem životě opravdu důležité.

V neděli nás po mši svaté čekalo ještě společné hodnocení nejen tohoto víkendu, ale i kurzu CHRIST-LIFE jako celku. Mohli jsme si tak připomenout, co jsme společně prožili, co se nám líbilo a oslovilo nás, nebo co se nám naopak nelíbilo.

Honza Liška

Pokračování z 15. strany.

nýry a pekárničky s voňavým křupavým bílým chlebem zvou...

Naše pouť byla velmi pěkně zorganizovaná díky Janě Mikšátkové, která do Medjugorje jezdí mnoho let, ví, na koho a kam se obrátit. Za duchovní vedení a doprovod vděčíme otci Martinovi Sedláčkovi, OMI a otci Irenejovi z Plzeňska. Denně jsme měli českou mši sv., které se účastnily další skupiny českých poutníků se svými kněžími. Promluvy otce Martina oslovovaly a inspirovaly všechny přítomné. Díky němu a P. Irenejovi jsme mohli intenzivně prožít jednotlivá růžencová zastavení na Podbrdu i křížovou cestu na Kříževac. Nezapomenutelný byl večer, kdy u Modrého kříže na Podbrdu promluvila k vizionářům Panna Maria. Shromážděný dav utichnul a s tichem zavládl pokoj a klid...

Zjevení Panny Marie Ivanovi 5. 5. 2014: Dnes k nám Panna Maria přišla radostná a veselá. Na počátku nás všechny pozdravila svým mateřským požehnáním „Pochválen buď Ježíš Kristus, mé drahé děti.“ Potom se nad námi pomodlila se vztaženými rukama a zvlášť nad přítomnými nemocnými. Potom jsem jí zvláštním způsobem odevzdal vás všechny přítomné, zvlášť nemocné, vaše úmysly a vaše rodiny. Potom Panna Maria řekla: „Drahé děti, i dnes

si vás přeji zvláštním způsobem pozvat, abyste se tento čas modlili za mé úmysly, za mé plány, které si přeji uskutečnit se světem, s touto farností, s mojí církví. Drahé děti, modlete se a buďte vytrvalé, modlete se. Děkuji vám, že jste dnes přijaly mou výzvu.“ Potom nám všem požehnala svým mateřským požehnáním i všechny přinesené předměty. Já jsem jí znovu odevzdal všechny vaše potřeby, úmysly a vaše rodiny. Nakonec Panna Maria pokračovala v modlitbě za nás všechny a odešla ve znamení světelného kříže s pozdravem: „Jděte v pokoji, mé drahé děti.“ To je to nejdůležitější z dnešního večera.

V dalších dnech jsme vyslechli svědectví vizionářů a lidí, kterým Maria proměnila život, pomohla, zachránila... Komunita v Cenacolu, založená S. Elvírou, pomáhá chlapcům, kteří propadli drogám. Naslouchali jsme svědectví českého chlapce Martina, který v komunitě žije, i Slovince Gorana, který se vrátil do běžného života. Svědectví Patrika a Nancy – kanadských manželů, kteří prodali majetek a odstěhovali se do Medjugorje – také nejde zapomenout.

Bohatý program i dostatek volného času k přemýšlení, modlitbě i přátelským setkáním na místě, kde se Panna Maria zjevuje od r. 1981, učinily z naší cesty pouť s velkým P. Bohu díky za tento dar.

Poutnice z Klokot

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Pozdrav P. Günthera Ecklbauera, OMI z Káhiry

Milí přátelé!

Slíbil jsem vám dopis dříve, ale nějak to nešlo. První dobrá zpráva (alespoň pro mne): Mohl jsem si ve čtvrtek vyzvednout povolení k pobytu a k práci na rok.

Mám se dobře a prožívám docela klidné období, co se týká vnějších okolností i vnitřního života. Většinu dne strávím sám, protože můj egyptský bratr Amir je v práci. Učím se, modlím se, uklízím trochu, atd.

Po prvním nadšení z pokroku v arabštině (způsoben tím, že si můj mozek v Evropě odpočinul) se dostavila zase určitá střízlivost a uvědomuji si, že je to ještě hodně dlouhá cesta. Zvlášť kontakt s cizími lidmi ve farnosti a v metru mi to názorně ukazuje. Přesto mám teď mnohem víc té sebedůvěry, která je nezbytná pro učení se jazyka. Nacházím tu řadu zajímavých knih, i když jsou většinou ve francouzštině, což vysvětluje dost omezenou horlivost při jejich četbě. Přesto jsem se teď rozhodl číst jednu z těchto knih celou, která je o Koránu a Islámu, jehož spoluautor je

jeden ze zdejších bratrů (Michel Cuypers). Ale nečtu to jakoby ze zdvořilosti ke svému bratru. Je to opravdu dobrá kniha, která věcně a pravdivě informuje a upravuje různá nedorozumění a zaujatosti proti Islámu, a tak nachází střední cestu mezi reklamou a polemikou. Pro mne je důležité, abych Islám víc poznal, když chci žít mezi muslimy.

Dnes čekám na mladého muže, který má zájem o Malé Bratry Ježíšovy. Ještě ho neznáme.

Večer půjdeme na setkání mládeže, pro které můj spolubratr připravil spolu s jedním mladíkem ze společenství prezentaci o muži, který nemá ruce ani nohy a svědčí o lásce k životu a o lásce Boží. Poslední věta jednoho videa o něm a s ním je: „*Když nedostaneš zázrak* (že Bůh mu dává zázračně ruce a nohy, oč se modlil jako kluk) ... *staň se zázrakem*“!

Asi je už čas, abych skončil. Jinak byste museli snad ještě víc dnů čekat na zprávy ode mne!

Děkuji vám za setkání během mého pobytu v ČR i za vaše modlitby! Pán ať vám žehná!

Günther

Pouť v Milevsku

Poutní mše sv. v klášterní bazilice Navštívení Panny Marie v Milevsku se konala v sobotu 31. května 2014 v 18 hodin. Slavnostní bohoslužbu celebroidl bývalý superior kláštera P. Norbert Vehovský, který přijal od spolubratrů pozvání a přijel z Prahy.

Jednou z myšlenek závěrečného požehnání bylo i to, abychom měli radost - radost z toho, když ostatním je s námi dobře... Po mši sv. všichni přítomní přešli do Latinské školy, kde milevské farnice připravily bohaté pohoštění. Občerstvení hosté se usadili v sále, kde začal koncert skupiny „Bety, Nina a batik boys“. Zazněly keltské, irské a lidové písně různých národů i spirituály. Slovem provázal Vladimír Bradáč, který doprovázel na rytmické nástroje. Na basu hrál Karel Tvardek, na heligonku hrál a zpíval Miroslav Kněz. Na keltskou harfu hrála a čistým sopránem nás potěšila Bety Cooper z Austrálie. Sametovým altrem přispěla ke krásnému celku Nina Klestilová, která hrála na akustickou kytaru. A proč „batik boys“? Všichni přítomní pánové měli batikovaná trička, která prý s oblibou vytváří právě paní Nina. Koncert byl originální a všem se velice líbil. Nadšení byli i dva přítomní duchovní - P. Řehoř a P. František - jak je vidět na fotografii.

Alena Růžicková

Noc kostelů v Prachaticích

Opět po roce byla 23. května 2014 na území naší republiky pořádána Noc kostelů. Tato akce poskytuje široké veřejnosti možnost prohlédnout si, často i s odborným výkladem, místní kostel, včetně prostor, které nejsou obvykle běžně dostupné, a zúčastnit se zajímavých kulturních či duchovních programů.

Oblastní charita Vimperk a Farní charita Prachatice měla tento rok možnost prezentovat svou činnost v kostele svatého Jakuba Staršího v Prachaticích. V rámci prezentace „Charita pomáhá“ se zájemci mohli setkat s ředitelkou obou charit Mgr. Danou Markovou. Ta jim přiblížila všechny charitní služby poskytované v okrese Prachatice, tedy jak služby péče (domov pro seniory či pečovatelskou službu), tak i služby sociální prevence (azylové domy pro matky s dětmi a pro muže, terénní program i služby pro rodiny s dětmi). Posluchači se velice zajímali o poskytování zdravotní péče formou charitní ošetrovatelské služby. Prezentace byla doplněna fotografiemi z činnosti. V prostorách kostela jsme připravili panely a informační letáčky s podrobnějšími informacemi o našich službách.

O zájmu z řad veřejnosti svědčí řada dotazů, snaha o získání podrobných informací i závěrečná, již neformální, diskuse o významu pomoci charity v regionu. A řeč se stočila i na financování charitních projektů.

Setkání se uskutečnilo v kapli kostela, atmosféra byla navozena předchozím duchovním čtením s hudbou a fotografiemi. Děkuje panu faráři P. Josefu Sláčíkovi za možnost a příležitost ukázat, jakou pomoc nabízí lidem Oblastní charita Vimperk a Farní charita Prachatice.

Jana Brabcová

Pouť k sv. Vojtěchu

Každoročně pořádá Charita Malenice v sobotu před hlavní poutí ve Lštěni tradiční setkání. Letos, stejně jako jindy, se fyzicky zdatní odvážlivci vydali pěšky z Malenic už dopoledne. Ostatní o něco později využili autobusu, aby se všichni setkali v kostele sv. Vojtěcha ve Lštěni a společně se oddali modlitbě a rozjímání při mši sv.

Pracovnice Charity měly plné ruce práce s přípravou pohoštění - obsah krabic s koláči, bábovkami, kremrolemi a dalšími dobrotkami byl rozdělen na táčky, místní stánkař zajistil kávu. Pro opékání obyvatelé fary připravili ohniště. Místní hasiči už na nedělní pouť připravili velký stan se stoly a lavicemi a byli tak laskaví, že nám dovolili pohostit v něm účastníky naší akce, jelikož počasí bylo nejisté a zdálo se, že se schyluje k dešti.

Poutníci se tedy mohli v klidu nejen občerstvit, posedět, popovídat, ale také si vychutnat krásu místa a jeho neopakovatelné kouzlo.

Je třeba poděkovat všem, kteří se na setkání podíleli, kteří, nebo lépe - které - napekly, i těm kteří si udělali čas a setkali se s námi u sv. Vojtěcha. A příští rok zase ve Lštěni na shledanou.

Jaroslava Houzímová

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Oblátská pouť v Klokotech

Dne 31. 5. 2014 proběhla v Klokotech u Tábora Oblátská pouť. Ta se koná každý rok vždy kolem 21. května, protože ten den r. 1861 zemřel sv. Evžen de Mazenod, zakladatel Misiónářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné. Je to pro obláty i pro nás laiky vždy velká slavnost. S poutí zároveň proběhlo setkání asociovaných laiků, kteří se cítí být zváni žít společně s obláty charizma sv. Evžena de Mazenod. Poutí začala v 11 hod. mši sv., kterou celebroidl P. Vlastimil Kadlec, OMI. A přijeli mezi nás vážení hosté, Komunita Vtěleného Slova v Káně, což je komunita mladých kluků, kteří se dobrovolně rozhodli žít společně evangelium ve všednosti a společně s P. Vlastimilem se podílejí na pastorační mládežnické plzeňské diecézi. Byli jsme moc rádi, že přijeli mezi nás a krásně mši svatou doplnili písničkami a hudbou.

Pak jsme se přesunuli do farního domu Emauzy, kde probíhalo občerstvení. A popovídání. Odpolední blok měli na starost právě kluci z KVS s P. Vlastimilem. Na začátku nám zahráli pěknou scénku, „Čím bych asi byl, kdybych nebyl s oblátami“. To je moc milá scénka, a jak nám bylo později vysvětleno, tuto scénku hrají vždy na začátku setkání, aby se seznámili s lidmi, a spadl počáteční ostych. Pak se nám kluci jednotlivě představili. Je jich 5 a jmenují se Pavel, Ota, Mirek, Jakub, a Josef a všichni jsou studenti. A opravdu musím říct, že z nich sálá vnitřní radost z Pána. Vyprávěli nám, co dělají, jak pracují s mládeží a poté jsme jim mohli dávat otázky. Myslím, že to byly opravdu pěkné prožití chvíle. Pak jsme se přesunuli do kostela na společné chválové modlitby, kluci z KVS zase krásně hráli a zpívali, P. Vlastimil četl evangelium a bylo to opravdu krásné. Mohli jsme se všichni osobně setkat v modlitbě s Pánem, a přesto společně, myslím, že to byl hodně silný moment. A už se pomalinku blížila farní mše svatá a po mši svaté byl krásný koncert hudebního souboru historické hudby Alla Breve. I koncert byl moc krásný.

Myslím, že se sobotní Oblátská pouť povedla. Tímto bych chtěla moc poděkovat KVS, že přijeli mezi nás. Poutí opravdu prozářili, setkání s nimi bylo moc pěkné a požehnané. A chtěla bych moc poděkovat vám všem, kteří jste na poutí přišli! A už se těším na příští poutí, na kterou jste srdečně zváni!

Dana Bednářová

Duchovní obnova před Oblátskou poutí

Ve středu 28. 5. začala mši sv. duchovní obnova před Oblátskou poutí, kterou vedl P. Martin Sedloň. Po ní následovala první přednáška a další pokračovaly ještě 2 dny - dopoledne, odpoledne a večer po mši sv. Bylo možné účastnit se celé obnovy nebo jen části, podle časových možností. Inspirací bylo už kázání o. Martina - příběh o mnichovi, který měl za úkol chodit s košem pro vodu. Voda vždy vytekla, ale podle pokynu starého mnicha šel s košem vždy znovu - až jednoho dne koš vyrašil! Je to naděje i pro nás, kteří si po mši sv. nepamatujeme obsah kázání, že i v nás může po čase „něco Božího vyrašit.“ Obnova pokračovala třemi tématy: touha, pravda a služba. Příležitost vzbudit v sobě touhu po Bohu - nikoli touhu emocí, ale touhu vůle - jsme měli při hodinovém rozjímání. Následovalo sdílení, jak jsme tuto hodinu prožili. Také při tématu pravda jsme měli vyčleněnou hodinu na rozjímání. Vidět pravdu o sobě v Božím světle není vždy příjemné. Nemusíme však z toho být zrceni, Ježíš nás miluje takové, jací jsme! Téma služba: Každý člověk má osobní charisma, díky kterému se s Bohem snadněji setkáváme (např. charisma modlitby, hudby...).

Děkujeme, P. Martine, že jsme se mohli zastavit uprostřed všedních dní a prožívat intenzivněji čas s Bohem.

Pavla Síčová

V přátelském fotbalovém zápase se utkali čeští a moravští duchovní

Utkání se konalo v úterý 3. června 2014 na hřišti v Chyškách. Diváci si pochvalovali útočnost a rychlost hráčů, jejich spolupráci a také to, že nebyly slyšet žádné nadávky, jako tomu často bývá. K osobním soubojům samozřejmě docházelo, ale nebyly žádné zákeřné fauly. Už od začátku se lépe dařilo českému týmu, který nakonec zvítězil 7:2. „Hm, faráři překvapili,“ ozývalo se pochvalně mezi diváky.

Na podzim se oba týmy utkají na Moravě a tam poražené mužstvo může sehrát odvetu. I když podle rozjařených tváří hráčů to vypadalo, že vyhráli všichni. Utkání zorganizoval místní farář P. Jindřich Zdík Jordánek z komunity premonstrátů v Milevsku. Hráč s číslem 10 je P. Konstantin, kterému fandily i děti, protože při hře ještě stihl dělat různé legrace. V současné době slouží v Říčanech.

Alena Růžicková, náhodná divačka

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

„Velká noc“ na Zdouni

Věřící farnosti Zbynice, pod kterou patří kostelík sv. Vavřince na Zdouni a kterou spravuje kněz Jan Wirth, byli o letošní slavnosti vzkříšení svědky křtu a bířmování dvanácti, resp. 16 dospělých. Kostel, který je velmi fotogenicky zasazený do kopcovité malebné krajiny nedaleko Sušice, spolu s poutním Andělíčkem jakoby chránil zdejší kraj. Rozkvetlé louky voněly. Zdoun je malý kostel, jehož počátky sahají až do románské doby.

Věřících a sympatizujících příbuzných novokřtěnců se sešlo mnoho a očekávání přímo viselo ve vzduchu... Po venkovním obřadu žehnání ohně jsme se se zapálenými svíčkami přesunuli do kostela. Zaplnil se do posledního místa a někteří stateční muži ještě stáli venku. Atmosféra

skoro připomínala dobu první církve. Mši sv. doprovodila rytmická skupina ze Sušice.

Nutno pochválit přípravu, vše bylo perfektní, křty probíhaly rychle a harmonicky, ani nikdo nebyl zapomenutý!

Přestože tato krásná slavnost trvala necelé tři hodiny, každý si téměř povzdychl, že už to skončilo. Letos byla teplá noc, takže se tmou všichni vesele rozešli do svých domovů. Novo-

křtenci měli společné setkání ve velkém zámecském sále nedalekého „zámku Hrádek!“

Tak Ti, milý farář Honzo, moc děkujeme a velké poděkování našemu Pánu, neb každý pokřtěný je požehnáním pro své okolí, hmatatelnou stopou Boží lásky v tomto světě a darem Boží náklonnosti k tomu, kdo byl milostí víry obdařován....

Jiřina Panušková, duben 2014

Ve Slabčicích se letos již potřetí konal program Noci kostelů. Tentokrát se přítomní dověděli něco více o Velikonocích, o svátosti křtu i bířmování, o velikonočních obřadech vůbec - a to prostřednictvím našich duchovních. Jsou to P. Pius Zdeněk Vagner (na snímku) a jáhen Karel Sádlo. Byl otevřen Boží hrob, vystaveny staré paškály, dokonce si ti odvážnější mohli zkusit zazvonit na věži na zvon, což vůbec nebylo jednoduché. Místní kostelnice, která svoji službu vykonává svědomitě už osmnáctým rokem, zavzpomínala na své předchůdce až do roku 1946. To vše bylo prokládáno zpěvem místního chrámového sboru. Na samý závěr bylo připraveno před kostelem pro všechny přítomné bohaté pohoštění.

Alena Růžicková, Slabčice

POZVÁNÍ Z KLOKOT

- 22. 6. (neděle) 16 hod.
Řeckokatolická mše sv.
- 22. 6. v 18 hod.
Setkání Charismatické obnovy (Emauzy)
- 22. 6. v 10 hod.
Poutní mše sv. v Dražicích
- 25. 6. v 17.45 hod.
Setkání seniorů a promítání o Washingtonu
- 27. 6. - Emauzy
15 hod. - Kající bohoslužba pro děti
17 hod. - Mše sv. jako poděkování na konci školního roku a prosba o požehnané prázdniny
18 hod. - táborák na zahradě
- 27. 6. v 17.45 hod.
Velká klokotská křížová cesta
- 28. 6. v 18 hod.
Koncert staré hudby z cyklu Táborský triptych 2014
- 4. 7. od 11 do 16.30 hod.
První pátek v měsíci, celodenní adorace v kostele
17.30-18.45 hod. - s modlitbami a zpěvem,
18.45-20.30 hod. - tichá adorace
- 9. 7. v 17.45 hod. - Emauzy posezení u čaje nad Bibli
- Adorace se svátostí smíření v kostele každý pátek 17.30-20.30 hod.

PERSONALIA

USTANOVENÍ

P. Mgr. Pavel Berkovský je k 1. 7. 2014 odvolán z funkce výpomocného duchovního farnosti Drahoň a k témuž datu je ustanoven administrátorem farnosti Choustník a excurrando administrátorem farností Budislav, Dírná a Tučapy, vše vikariát Tábor.

P. Mgr. Jan Turek je k 1. 7. 2014 odvolán z funkce farního vikáře farnosti Choustník, vikariát Tábor. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Ing., Mgr. Jan Špaček je k 1. 7. 2014 odvolán z funkce excurrando administrátora farností Dírná. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Petr Plášil je k 1. 7. 2014 odvolán z funkce excurrando administrátora farnosti Choustník, vikariát Tábor. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Jan Hamberger je k 1. 7. 2014 odvolán z funkce excurrando administrátora farností Budislav a Tučapy, vše vikariát Tábor. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Zdeněk Metod Kozubík je k 1. 7. 2014 odvolán z funkce excurrando administrátora farností Mirovice a Pohoří, vše vikariát Písek. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Petr Hovorka je k 1. 7. 2014 odvolán z funkce excurrando administrátora farností Cudrovice, České Žleby, Křišťanov, Lažišť, Pěkná, Volary, Záblatí, Zbytiny a Želnavá, farního vikáře farností Husinec, Chroboly a Prachatice, a kaplana pro mládež vikariátu Prachatice, vše vikariát Prachatice, a k témuž datu je ustanoven excurrando administrátorem farností Mirovice a Pohoří a farním vikářem farností Březnice u Příbrami, Bubovice, Chraštice, Drahenice a Tochovice, a kaplanem pro mládež vikariátu Písek, vše vikariát Písek a farním vikářem farností Bělčice, vikariát Strakonice.

P. Mgr. Jan Mikeš je k 1. 7. 2014 odvolán z funkce farního vikáře farností Březnice u Příbrami, Bubovice, Chraštice, Drahenice, Pohoří a Tochovice, a kaplana pro mládež vikariátu Písek, vše vikariát Písek a farního vikáře farností Bělčice, vikariát Strakonice, a k témuž datu je ustanoven farním vikářem farností Cudrovice, České Žleby, Husinec, Chroboly, Křišťanov, Lažišť, Pěkná, Prachatice, Volary, Záblatí, Zbytiny a Želnavá, a kaplanem pro mládež vikariátu Prachatice, vše vikariát Prachatice.

P. Mgr. Josef Sláčík je k 1. 7. 2014 ustanoven excurrando administrátorem farností Cudrovice, České Žleby, Křišťanov, Lažišť, Pěkná, Volary, Záblatí, Zbytiny a Želnavá, vše vikariát Prachatice. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Tomasz Zbucki, Jindřichův Hradec, oslaví 13. července 2014 své čtyřicáté narozeniny.

P. Mgr. Pavel Šimák, Kaplice, oslaví 12. čer-

vence 2014 své padesáté narozeniny.

P. doc., Mgr. Jindřich Šrajec, SDB, Dr. theol., Č. Budějovice, oslaví 15. července 2014 své padesáté narozeniny.

P. Karel Vrba, Záhoví, oslaví 22. července 2014 své osmdesáté narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. Mgr. František Ludvík Hemala, CFSsS, Písek, oslaví 18. června 2014 dvacáté výročí kněžského svěcení.

P. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph.D., Veselí nad Lužnicí, oslaví 16. července 2014 dvacáté výročí kněžského svěcení.

P. František Halaš, Hluboká nad Vltavou, oslaví 29. června 2014 čtyřicáté výročí kněžského svěcení.

P. Pius Josef Peterka, OPraem., Kněžský domov Č. Budějovice-Suché Vrbné, oslaví 29. června 2014 šedesáté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA

Katolická teologická fakulta UK v Praze
otevřít

DALŠÍ KOLO PŘIJÍMACÍHO ŘÍZENÍ

Zájemci o studium na Katolické teologické fakultě UK v Praze, kteří chtějí začít studium v akademickém roce 2014/2015, mohou podat přihlášku do 17. 7. 2014. Nabízené studijní obory:

* **Katolická teologie** (magisterské studium, prezenční, 5 let)

* **Teologické nauky** (bakalářské studium, kombinované, 4 roky)

* **Teologické nauky** (navazující magisterské studium, kombinované, 2 roky)

* **Aplikovaná etika** (navazující magisterské studium, prezenční, 2 roky)

* **Dějiny křesťanského umění** (bakalářské studium, prezenční, 3 roky)

* **Dějiny křesťanského umění** (navazující magisterské studium, prezenční, 2 roky)

* **Dějiny evropské kultury** (bakalářské studium, prezenční, 3 roky)

* **Dějiny evropské kultury** (navazující magisterské studium, prezenční, 2 roky).

Podrobnosti týkající se přijímacího řízení a ostatní informace o studiu na KTF UK jsou k dispozici na www.ktf.cuni.cz.

*ThLic. Prokop Brož, Th.D., děkan
160 00 Praha 6, Thákurova 3
tel: 220 181 426; fax: 220 181 215;
e-mail: dekan@ktf.cuni.cz*

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST ŘÍMOV

srdečně zve na

LETNÍ POUŤ V ŘÍMOVĚ

která se koná

v neděli 6. července 2014

k svátku Navštívení Panny Marie

PROGRAM POUTI

* sobota 5. července
18.00 - Mše sv. v předvečer pouti

* v neděli 6. července
7.15; 9.00 - Mše sv.

11.00 - Slavná mše svatá

slouží **P. Lukáš Evžen Martinec, OSA**
opat starobrněnský

Během dopoledne příležitost
k svatě zpovědi (svátosti smíření)

14.30 - Svátostné požehnání
a zakončení pouti

slaví

v neděli 20. července 2014

MARIÁNSKÉ MODLENÍ V AMBITECH ŘÍMOVSKÉ LORETY

a zve na tuto zpívanou

POUŤ RODIN,

*konanou věrně v duchu 300leté
jezuitské tradice jinochy i dívky,
snoubence, manžele, rodiče,
děti i prarodiče, a všechny,
kterým leží na srdci obroda rodiny
do podoby Rodiny Nazaretské.*

8.30 - mše sv.

v kostele Svatého Ducha
9.15-11.30 - mariánské modlení
v ambitech Domku sv. Rodiny
Nazaretské, který je svatyní rodiny,
v níž Loretánskou Pannu vzývají zbožní
věřící jako patronku svých rodin
a domovů.

Bližší informace
na tel. 387 987 244,
mobil 723 064 946,
e-mail: farnostrimov@centrum.cz
www.rimov.eu

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mši sv. odtud přenášíme vždy v pátek od 18 hod. (kromě prvního pátku v měsíci).

* Dětský magazín **Barvínek** potěší hlavně posluchače z řad dětí a mládeže. Vždy v úterý od 16.00 (a v repríze v sobotu od 9.30) nabízí rozhovory s nevšedními osobnostmi, aktuality ze světa hudby i knížek, soutěže a jiné zajímavosti pro teenagery. 17.6. v telefonickém Riskování můžete zasáhnout do příběhu, který prožívají jeho hlavní hrdinové. Zatelefonojte a rozhodněte za ně, nebo jim pomozte s nějakým úkolem. 21.6. uslyšíme Hukot jak u Iguacu. Po radiových vlnách se můžete podívat do brazilského města Foz du Iguacu a poslechnout si opakování reportáže o nejkrásnějších vodopádech světa, o subtropickém pralese a o Brazílii jako takové. 24.6. nabízíme k poslechu Červnový magazín Barvínek, ve kterém si představíme CD Rosa coeli Vladimíra Veitha, ohlédneme se za misijní poutí dětí, navštívíme brněnskou akci Jeden den na Petrově, nabídneme příspěvek z rubriky Sto českých nej a pozveme na akci Na prázdniny s Proglasem. 5.7. se vydáme Na Velkou Moravu! O Konstantinovi a Metodějovi jsme hovořili celý loňský rok. V repríze si připomeneme soutěž Velkomoravské dobrodružství, které se v brněnské diecézi zúčastnilo na dva tisíce školáků. 8.7. se podíváme na Jana Husa z různých úhlů - představíme si jeho osobnost, zamyslíme se nad dobou, v níž žil, představíme si místa spojená s jeho životem a všimneme si, v čem je hoden následování. 12.7. bude tématem Dětská charismatická konference. V Brně se začátkem července koná Charismatická konference. Rodiče poslouchají přednášky, ale co dělají děti? V živém vysílání z brněnského výstaviště navštívíme dětskou sekci konference a redaktor Luděk Strašák slibuje, že ve vysílání bude pořádně veselo! 19.7. zachytíte opakování relace s názvem Báječný svět Origami. Na slyšenou se těší Luděk Strašák a Kateřina Kovaříková!

* Relaci určenou především maminkám na rodičovské dovolené nazvanou **Kafemlýnek** naladíte vždy v úterý od 9.30. V hodinovém vysílání nabídne 17.6. Irena Kintrová zamyšlení nad tématem Střídavá péče o děti - co bere a co dává. K mikrofonu si pozve Aleše Hodinu, ekonoma a občanského aktivistu, který provozuje webovou stránku www.stridavka.net. Základem zdravého vývoje dítěte je funkční manželský vztah rodičů. Jak na něm pracovat, abychom předešli rozpadu rodiny? A jak řešit situace dětí v rozvedených či odloučených rodinách?

* Pořad **Dotýkání světla** zachytíte vždy v pátek od 22.00 nebo v repríze v neděli od 17.30. Pořad s datem 20.6. nese název Tomáš Týn - život za svobodu? Tomáš Týn byl brněnským dominikánem, který žil v době komunismu v emigraci. Podle svědectví mnohých nabídl svůj život

za svobodu církve v Československu. Koncem roku 1989 u otce Tomáše propukla zhoubná nemoc, které podlehl 1. 1. 1990 na klinice v Heidelbergu. O jeho životě bude s redaktorem Luděkem Strašákem hovořit Paterova sestra Helena Wünschmann.

* V sobotu 21.6. od 17.00 zachytíte relaci brněnského studia nazvanou **Svatojakubská cesta**. Téma formou reportáže přiblíží redaktor Petr Pošpišil, který se vypravil na seminář o svatojakubské cestě konaný nedávno v Brně. O smyslu poutování hovořil s Mons. Václavem Sloukem, farářem kostela sv. Jakuba v Brně. Praktické informace o cestě ke hrobu sv. Jakuba zase zprostředkuje Roman Klecker, odborný spolupracovník Centrály cestovního ruchu.

* Relace **Křesťan a svět** nabízí k poslechu rozhovory s osobnostmi, které se svým jedinečným způsobem zapisují do pestrého života církve, a to vždy v neděli od 17.00 a v repríze následující týden ve čtvrtek od 22.30. Téma 22.6. zní: Není pouť jako pouť. Rev. Jaroslav Kratka si pozve k mikrofonu P. Víta Rozkydala, faráře v Oslavanech, jehož působení sahá daleko za hranice farností. 29.6. bude Hana Svanovská hovořit s Bohumilou Bunovou, vikářkou alžbětinek v Brně, která působí jako zdravotní sestra v brněnském Hospici sv. Alžběty.

* Všem milovníkům literatury nabízíme pořad **Knihovnička**, v jehož rámci listujeme novými i osvědčenými tituly. 29.6. bude hostem relace šéfredaktorka Karmelitánského nakladatelství Kateřina Lachmanová, která spolu s Pavlem Smolkem z pražského studia Kristián představí nejen novinky svého vydavatelství. Zachytíte pravidelně v neděli od 13.20 nebo v čase opakování následující pátek od 10.00.

* Letošní rok byl vyhlášen Rokem rodiny. Nezbytným předpokladem pro vznik rodiny je smlouva mezi mužem a ženou. V Písmu se o manželství hovoří často, ale teprve Ježíš stanovil jasná pravidla, jak má celoživotní vztah mezi mužem a ženou vypadat. **O pojetí manželství v Novém zákoně** bude s Antonínem Žolnerčíkem hovořit P. Petr Šustáček, duchovní správce farnosti Kozmice u Hlučína. Pořad studia Hedvika v Ostravě naladíte ve čtvrtek 3.7. od 22.00 nebo následující pondělí od 16.30.

* Relace **Mezi slovy** se vysílá v sobotu od 22.10 či v repríze ve čtvrtek od 9.30. 12.7. bude redaktorka Hana Svanovská rozmlouvat s Petrem Minaříkem, novinářem, dokumentaristou a majitelem nakladatelství Větrné mlýny, který zároveň vystupuje jako ředitel festivalu Měsíc autorského čtení.

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

F. Fernández-Carvajal - Rozmluvy s Bohem (4a) a (4b). 14.-18. týden v mezidobí a 19.-23. týden

Knihy nabízí možnost vstoupit do vztahu s Bohem, mluvit s ním o věcech každodenního života a učit se v jeho světle nacházet odpovědi pro svůj život. Váz., 376 s., 259 Kč (platí pro každý z obou dílů)

Kateřina Šťastná - Jedeme v tom spolu Umíš v tom chodit i po svatbě?

Autorka vede čtenářky předchozího dílu k prvním krůčkům v manželství. Nabízí odpovědi na praktické otázky i na takové, které zůstávají mnohdy nevyřešeny. Její zkušenost je obohacena svědectvím mnoha dalších novomanželek i novomanželů. Brož., 95 s., 135 Kč

Tato novinka navazuje na starší titul:

Umíš v tom chodit? O hledání spokojeného partnerského vztahu

Autorka mluví o tématech, která zajímají každou „náctiletou“ dívku, s lehkostí a otevřeností. Zároveň představuje životní styl, jenž neodpovídá dnešním „trendům“, a zve mladé lidi na náročnou cestu, která jako jediná vede k pravé radosti ze života. Brož., 86 s., 99 Kč

Jacques Philippe - Cesta důvěry a lásky

Inspirace Terezie z Lisieux pro 21. století

Na mnoha příkladech ze života světice je ukázáno, že její vnuknutí jsou cenná i pro dnešního člověka ve chvílích obtíží a zkoušek, a prozrazuje, jak prožívat její důvěru ve všech oblastech života tak, aby nesla své plody. Brož., 160 s., cena neudána, vyjde koncem června

POUZE PŘES E-SHOP DO KONCE ČERVNA V TIPECH TYTO 3 TITULY S AKČNÍ CENOU:

Charles Journet: Vedení duchem svatým

Míří k základním pravdám křesťanské existence: Božským ctnostem, darům Ducha sv. a přebývání Trojice v duši věřícího. Brož., 103 str., místo 109 Kč = 60 Kč

Benedikt V. Holota, OFM: Eucharistie. Který projev lásky může být větší?

Odpověď, jak žít milost a dar víry v eucharistii v každodennosti. Brož., 103 str., místo 105 Kč = 58 Kč

Bratr Geoffroy-Marie: Žít v Boží přítomnosti

Duchovní jako radostná zkušenost, že jsme nesení Láskou, která nezná hranic. Brož., 112 str., místo 130 Kč = 99 Kč

Katolické dny v bavorském Řeznu

Pokračování z 2. strany obálky.

abychom se nakláněli dopředu při stoupání a pomohli tak řidiči autobusu...

Pouť jsme zakončili v restauraci, která se nachází hned u kaple, při odpoledním slunci.

Po celou cestu jsme se vzorně modlili a pamatovali na různé dobré úmysly. Tato pouť byla také troškou do mlýna při tzv. „stavění mostů“ („Mit Christus Brücken bauen“).

Jiřina Panušková

Poutní mše sv. v Neukirchenu (foto Pavel Ambrož).

Je třeba být mosty

Letošní setkání německých katolíků mělo motto „Stavět mosty“ a bylo vzhledem k tomu, že se uskutečnilo v nedalekém bavorském Řezně, ležící obzvláště zaměřené na česko-německé sousedství, vztahy, minulost, současnost a samozřejmě i budoucnost. Protože jsem se díky dobrotě mnoha věřících lidí z Bavorska mohl alespoň trochu naučit německy a jsem našim sousedům za mnoho vděčný, těšil jsem se na toto setkání. Skutečně hluboké přátelství mezi národy vyrůstá z přátelství mezi jejich obyvateli. Současná neklidná situace v Evropě tím víc podtrhuje význam úsilí o mír a pokoj mezi národy.

Má nejsilnější vzpomínka na letošní setkání se váže ke krátkému setkání s mladou řeholnicí z kláštera Waldsassen v Bavorsku, nedaleko od českých hranic. Pochází z Vídně, a ač nemá žádné české kořeny, hovořila s námi krásnou češtinou. Sice s přízvukem, ale krásně plynule a bez chyb. Na otázku, proč se naučila tak krásně česky, odvětila: „Protože jsme sousedé.“

V rámci katolických dnů proběhlo v pátek večer na zaplněném stadionu v Regensburgu dvouhodinová pobožnost při svíčkách s komunitou z Taizé. Jen se slovy z Evangelia, jež doprovází typické zpěvy – modlitby. Letos ještě proběhne v Praze na konci roku 37. evropské setkání mladých s komunitou z Taizé a těším se, že snad budu moci, stejně jako před deseti lety v Hamburku, být na tomto setkání přítomen.

Velmi hezká byla atmosféra při sobotní mši svaté v Heiligenblut, kterou celebroidli společně řezenský a plzeňský biskup, totiž jejich vzájemná stavovská i lidská pozornost, láska a spolupráce. Socha tamní Panny Marie pochází z nedalekých Čech a je dalším odkazem na naše dlouholeté sousedství.

Na přátelství je třeba pracovat a za společnou budoucnost je třeba se modlit společně. Kéž Pán oběma národům žehná.

-pa-

Katholikentag 2014

Ve středu 28. 5. v poledne jsme vyrazili na dlouhou cestu vlakem do Regensburgu. Tam se totiž konalo 99. celostátní setkání katolíků z Německa. Protože Regensburg-Řezno leží nedaleko od českých hranic a motto tohoto setkání bylo **Mit Christus Brücken bauen**, neboli **Stavět mosty s Kristem**, účastnilo se tohoto setkání i několik stovek Čechů. Naše skupinka z Čech jela jako pomocníci.

Po příjezdu, zaregistrování a ubytování se konala první schůzka části pomocníků jak z Čech, tak z Německa. Středa byla ve stylu chystání přednáškových sálů a dokončování všech potřebných příprav. Ve čtvrtek jsme měli první dopolední službu, kdy se doladovaly poslední detaily, otevíraly se stánky, v nichž se představovaly různé církevní instituce včetně českých, a začínaly první přednášky na různých zajímavých tématach.

My jsme pomáhali na univerzitě, kde se konala velká část programu; měli jsme na starosti informování a kontrolu příchozích. Plno dalších center, stanovišť a stanových městeček se nacházelo u řeky, na ostrovech apod. Na různých náměstíčkách po městě se konala spousta koncertů, a to i třeba kapel z Čech, např. Quo Vadis z Plzně, Traband atd. Nechyběly ani přednášky v němčině, např. plzeňského biskupa Františka Radkovského, ministra kultury Daniela Hermána, prof. Tomáše Halíka apod. Ve čtvrtek večer se konal veliký koncert na univerzitním stadionu německé A-kapely Wise Guys, díky kterému přestalo pršet. Zajímavý byl také koncert pro neslyšící, který jim byl pohybem tlumočen ostatními účastníky. Pomocníci měli možnost ve svém volném čase také některé programy navštívit, prohlédnout si starobylé město a v pátek večer se pobavit na své Helferparty na univerzitě.

V pátek a v sobotu už bylo celé město v plném proudu díky tisícům návštěvníků, neboť probíhal hlavní program. Z Plzně např. dorazili ve velkém počtu také naši přátelé-skauti na kolech. V neděli dopoledne na univerzitním stadionu vše uzavřela mše pro několik desítek tisíc lidí, která bylo opravdu velmi slavnostní, i díky orchestru se sborem.

To bylo vrcholné a krásné ukončení Katholikentagu, který nám opravdu pomohl vybudovat nové mosty. S novými českými i německými přáteli, s novými zkušenostmi a poznatky, i s němčinou, která už pro nás není jen nepříjemným školním předmětem.

Anežka a Káta Mrvíkovy, Vodňany

„Stavět mosty s Kristem“

Prof. Karel Skalický oslavil 80. narozeniny

V úterý 20. května oslavil 80. narozeniny teolog, religionista a katolický kněz Karel Skalický. A s ním i Teologická fakulta JU, jejíž vyučující a spolupracovníci připravili pro pana profesora dárek v podobě knihy Církev a společnost.

Slavnostní prezentace a předání knihy se uskutečnilo právě v prostorách fakulty. Tam také oslavenci pogratoval rektor Jihočeské univerzity Libor Grubhoffer a předal mu univerzitní pamětní medaili.

Mons. Adolf Pintíř

Karlu Skalickému blahopřáli také děkan Teologické fakulty Tomáš Machula a administrátor českobudějovické diecéze Mons. Adolf Pintíř. Společné chvíle ať už v exilu či v „domovině“ přiblížil posluchačům profesor Erazim Kohák. Milou atmosféru veřejného setkání doplnilo hudební vystoupení Karla Ochozky a Jany Požárkové.

Karel Skalický byl v letech 1996 až 1999 děkanem Teologické fakulty JU, pak dlouho také jejím proděkanem. V roce 2006 obdržel od prezidenta republiky Řád Tomáše G. Masaryka za své celoživotní dílo. V loňském roce se pak stal emeritním profesorem Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Je stále aktivní, neustále studuje, píše a vyučuje i několik teologických kurzů. Vede také studenty doktorského studia.

Karel Skalický odešel ze země v roce 1956, aby mohl v Římě studovat teologii a stát se duchovním. Na kněze byl vysvěcen v prosinci roku 1961 v Lateránské bazilice. O čtyři roky později získal licenciát z filosofie a hned potom doktorát z teologie. Později se stal profesorem papežské Lateránské univerzity v Římě a působil také jako šéfredaktor

Prof. Erazim Kohák

exilového časopisu Studie.

Během své bohaté teologické kariéry přednášel v řadě zemí světa. Kromě Evropy a USA například v Guatemale, Puerto Ricu či Ekvádoru.

V roce 1994 se Karel Skalický vrátil do České republiky, z římského bytu se odstěhoval na studenou a vlhkou hlubockou faru, kterou už jako farář začal postupně opravovat.

„Návrat zpět do rodného kraje byl pro něj jasnou, i když zároveň také obtížnou volbou. Opustit vše, co během let vybudoval v Římě, a začít znovu někde jinde, navíc ve věku, kdy jiní profesori nezřídka odcházejí do důchodu, je dalším důkazem odvahy muže, který v životě neváhal dát v sázku vše a vydat se vstříc Boží vůli,“ napsal ve své gratulaci František Štěch z Teologické fakulty JU.

Všechno nejlepší, pane profesore!

-ju-

Prof. Karel Skalický

Vážený a milý, náš pane profesore!

Dovolte nám, abychom Vám jménem celého farního společenství při příležitosti Vašeho životního jubilea popřáli hodně síly, zdraví a Božího požehnání.

Jsm rádi, že Vás tady máme, u sv. Prokopa, kde se v názvu tradičně zapomíná na Jana Křtitele a kde se neříká jinak než na Staromáku. V kostelíku, kterým prošly celé generace kněží i farníků od jeho vzniku ve 13. století. Vždyť tu stál ještě dříve, než bylo založeno samotné královské město České Budějovice.

Jsm rádi, že můžeme společně uctívat Eucharistii při mši svaté, můžeme naslouchat Vašemu poutavému biblickému výkladu, který dokážete doplňovat osobními poznatky a životními moudry.

Radujte se spolu s námi a sám Otec nebeský Vám žehnej při Vaší záslužné práci. Chvála Kristu!

Farníci

